

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

ΚΩΔΙΚΟΣ: 018044

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ
ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ (Π.Ο.ΜΗ.Τ.Ε.Δ.Υ.)

ΔΟΚΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ Π.Ο.ΜΗ.Τ.Ε.Δ.Υ.

ΤΕΥΧΟΣ 25 • ΑΠΡΙΛΙΟΣ-ΜΑΪΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2012 • ΤΟΣΙΤΣΑ 1Β - 106 82 ΑΘΗΝΑ • ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ 0,10 Ευρώ

ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΘΕΛΟΥΜΕ;

ΟΧΙ ΣΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ

Εκλογές 17/6/2012

Γυρίζουμε σελίδα

ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Εκλογές ΣΥΜΗΔΥΑΝ

27/6/2012

**ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΟ ΑΥΡΙΟ
ΤΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΤΕ**

Η Νέα Σύνθεση του Δ.Σ. της Π.Ο.ΜΗ.Τ.Ε.Δ.Υ.

Πρόεδρος	Αγγελίδης Κων/νος	6944722509	kostangelidis@yahoo.gr
Α' Αντιπρόεδρος	Παρισίου Αναστασία	6974450222	aparisiou@yahoo.gr
Β' Αντιπρόεδρος	Στεφανής Κων/νος	6977222319	kstlamia@otenet.gr stefanis@lamia-city.gr
Γενική Γραμματέας.....	Μανουσογιάννη Νίκη	6945753131	kosniki08@yahoo.gr
Ταμίας	Μπρίλη Αικατερίνη	6932505804	brilikat@yahoo.gr
Οργανωτικός Γραμ.	Λιόντης Στέφανος	6937457910	sliontis@gmail.com
Υπεύθυνος Τύπου	Κυριάκος Φίλιππος	6942247404	kiriakosfil@yahoo.gr
Αναπληρωτής Γεν. Γραμ. ..	Ζαχαρίου Στυλιανός	6937111145	stzaxariou@in.gr
Αναπληρωτής Ταμίας	Μπαϊκούσης Ιωάννης	6948651835	baikousisi@yahoo.gr
Υπεύθ. Δημ. Σχέσεων			
Αλληλ. & Τεκμηρίωσης	Μερτινός Γεώργιος	6944540111	mertinosgeo@tee.gr
Μέλος	Λάππας Κων/νος	6974942519	costaslappas@gmail.com

ΔΟΚΟΣ

Τριμηνιαία περιοδική έκδοση
της Π.Ο.ΜΗ.Τ.Ε.Δ.Υ.

ΚΩΔΙΚΟΣ: 8044

Τεύχος 25
Απρίλιος - Μάιος - Ιούνιος 2012

Ιδιοκτήτης

Π.Ο.ΜΗ.Τ.Ε.Δ.Υ.

Ταχ. Δ/ση: Τσοτίσα 1B - 10682 ΑΘΗΝΑ
Βαρβάκη 12 - 11454 ΑΘΗΝΑ
Τηλ.: 210 5241814 Φαξ: 210 5241814
Ηλ. Δ/ση: <http://www.pomitedy.gr>

Εκδότης

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο)

Κων/νος Αγγελίδης

Πρόεδρος Π.Ο.ΜΗ.Τ.Ε.Δ.Υ

Δημοσιογραφική Επιμέλεια και
Επιμέλεια έκδοσης:

Ελένη Λογοθέτη

Παραγωγή-Έκδοση:

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΑΕΕΒΕ

Χαλκοκονδύλη 35 – 10432 Αθήνα

Περιεχόμενα

Διοικητικός Απολογισμός τριετίας 2007-2010 Του <i>Κώστα Αγγελίδη</i> , Προέδρου της ΠΟΜΗΤΕΔΥ,	4-5
Το θαύμα θα το κάνουμε εμείς με τον αγώνα μας Της <i>Νίκης Μανουσογιάννη</i> , Γ. Γραμματέως της ΠΟΜΗΤΕΔΥ,	6-7
ΣΥΜΗΔΥΑΝ Διοικητικός απολογισμός στην Εκδρομοαπολογιστική συνέλευση στις 6/6/2012	8-9
Εργασιακές αλληλαγές και κοινωνικές ανατροπές Του <i>Τάσου Πετρόπουλου</i>	10
Απογραφή	11
Απογραφική Αίτηση-Δήλωση	13-14
Καθηλικράτης. Δύο χρόνια μετά Του <i>Γιώργου Μερτινού</i>	15-16
Συνέντευξη του Νόαμ Τσόμσκι	17-18
Η επιστολή Βενιζέλου αποκαλύπτει το έγκλημα κατά της κοινωνίας	19-20
Τα ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα	21-22
Εκδόσεις ΜΟΝΟ	23

Για μια νέα Ελλάδα

Του **Κώστα Αγγελίδη**

Προέδρου της ΠΟΜΗΤΕΔΥ
Πτυχιούχου Πολιτικού Μηχικού- Msc

Όπως μέχρι σήμερα έχει λεχθεί, κατ' επανάληψη, βρισκόμαστε πράγματι μπροστά στην πιο κρίσιμη εκλογική αναμέτρηση μετά την αντιπολίτευση. Ό,τι ζήσαμε τα τελευταία 30-40 χρόνια γκρεμίστηκε και χάθηκαν κόποι και θυσίες δεκαετιών του ελληνικού λαού.

Υπάρχουν ευθύνες; Αυτό είναι βέβαιο. Αυτές όμως τις ευθύνες δεν θέλουν να τις αναλάβουν αυτοί που διαχειρίστηκαν την τύχη μας όλα αυτά τα χρόνια, αυτοί που οδήγησαν τον ελληνικό λαό σε μια εικονική πραγματικότητα, τον φόρτωσαν χρέη και τώρα προσπαθούν να μας καταστρέψουν οριστικά, ξεχνώντας τις ευθύνες τους.

Το πιο σημαντικό όμως είναι ότι χάθηκε η ελπίδα για το αύριο και ο κάθε ένας από εμάς σκέφτεται τι θα ακολουθήσει, πόσο ακόμα θα ξεφτιλιστεί η Ελλάδα και οι Έλληνες, πόσα έχουμε να πάθουμε ακόμα.

Οι υπαίτιοι, υπό το βάρος της καταδίκης του λαού στις 6/5/2012, θυμήθηκαν επαναδιαπραγματεύση μνημονίων, όταν πριν λίγο καιρό έδιναν γη και ύδωρ στην κάθε Τρόικα και Λαγκάρντ και δέχθηκαν να υποκατασταθεί η ελληνική Κυβέρνηση από τον Raichenbach και την TASK FORCE.

Αυτό θέλουμε; Όχι. Φτάνει πια. Ήρθε η ώρα στις 17 Ιούνη 2012 για μια ακόμη φορά να ψηφίσουμε για την πατρίδα μας, για μια Ελλάδα χωρίς μνημόνια, χωρίς αυτοκτονίες, χωρίς άλλη εξαθλίωση. Παράλληλα, πρέπει να φροντίσουμε για την ισχυροποίηση του συνδικαλιστικού κινήματος των Πτυχιούχων Μηχανικών Δημοσίων Υπαλλήλων και όλοι μαζί να παλέψουμε για τα δίκαια αίτήματά μας.

Τέλος, καλώ όλους τους συναδέλφους που εργάζονται στην Αττική, σύσσωμοι να πάρουν μέρος στις εκλογές του ΣΥΜΗΔΥΑΝ στις 27/6/2012.

Στις επόμενες σελίδες ακολουθεί το εισαγωγικό μέρος του Διοικητικού Απολογισμού του Συνεδρίου της ΠΟΜΗΤΕΔΥ, που έγινε στις 23/6/2010.

Η κρίση που
πλήττε σήμερα τη
χώρα δεν είναι ένα
γεγονός που
ξέσπασε σαν
κεραυνός σε
αίθριο ουρανό.
Αντίθετα, όποιος
παρακολουθούσε
με προσοχή και
σκέψη τις εξελίξεις
των τελευταίων
χρόνων, σε
παγκόσμιο και
εθνικό επίπεδο,
εύκολα
προέβλεπε τη
σημερινή
πραγματικότητα.
Δύο χρόνια πριν,
ο πρόεδρος της
ΠΟΜΗΤΕΔΥ,
μιλώντας στο 6ο
Συνέδριο της
Ομοσπονδίας
ανέφερε...

ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΙΝ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Τριετίας (30/6/2007 έως 22/6/2010)

Του συν. **Κώστα Αγγελίδη**

Προέδρου της ΠΟΜΗΤΕΔΥ

Πτυχιούχου Πολιτικού Μηχ/κού - Msc

Συνάδελφοι,

Σήμερα βιώνουμε στη χώρα μας την μεγαλύτερη κρίση από την εποχή της μεταπολίτευσης.

Μια κρίση όχι μόνο οικονομική αλλά και βαθιά θεσμική και πολιτική.

Μια κρίση που σε πρώτη φάση έχει ως έχει θύματα τους πολίτες. Όλους εμάς που τα προσεχή χρόνια θα κουβαλάμε το χρέος των 300 δις ευρώ που σε λίγο θα έχει γίνει 500 δις.

Τα μεγαλύτερα θύματα βέβαια είναι τα παιδιά μας που μετά την πλαστή ευδαιμονία όλων αυτών των χρόνων, τους αφήνουμε μια βαριά κληρονομιά, αυτή του δυσβάσταχτου δημόσιου χρέους, της ανεργίας, της κατάργησης του κοινωνικού κράτους.

Όλα αυτά φυσικά είναι αποτέλεσμα της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης και της μεταφοράς της οικονομικής κρίσης της αμερικανικής οικονομίας στην Ευρώπη.

Η χρηματοπιστωτική κρίση των Ευρωπαϊκών τραπεζών που είχαν μολυνθεί από τα τοξικά προϊόντα των Αμερικάνικων κολοσσών που κατέρρευσαν μετατράπηκε σε δημοσιονομική με άγνωστα μέχρι στιγμής αποτελέσματα.

Αυτή τη στιγμή οι λεγόμενες αγορές οι χρηματοπιστωτικοί οίκοι, υπεύθυνοι της κρίσης σε μεγάλο βαθμό, ρυθμίζουν την κατάσταση.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση χάνοντας κάθε ίχνος κοινωνικής ευαισθησίας προσπαθεί να αποδομήσει τις κυβερνήσεις που θα μπορούσαν να αντισταθούν και φυσικά κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι δεν ήταν γνωστά από χρόνια τα ελλείμματα της χώρας μας.

Αυτή τη στιγμή η Ελλάδα αποτελεί το «πειραματόζωο» της νέο-συντηρητικής ελίτ που διοικεί την Ευρώπη.

Με τη γνωστή αδιέξοδη μονεταριστική πολιτική δίνει εντολές πλέον και ελέγχει πλήρως το τι θα γίνει στη χώρα μας, η κρίση όμως ανεξέλεγκτα απλώνεται στο νότο της Ευρώπης με κίνδυνο να επεκταθεί παντού.

Η εκβιαστική αντιευρωπαϊκή συμπεριφορά κάποιων ηγετών οδήγησαν τη χώρα μας στον πιο επαχθή δανεισμό με τοκογλυφικά επιτόκια και ανάγκασαν τη νεοεκλεγείσα κυβέρνηση να προχωρήσει σε ενέργειες όπως:

- ✓ Μείωση μισθών
- ✓ Αποδόμηση του κοινωνικού κράτους
- ✓ Απελευθέρωση απολύσεων
- ✓ Ελαστικοποίηση των όρων εργασίας
- ✓ Δραστικό περιορισμό των κοινωνικών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων.

Μια γνωστή συγνή συνταγή που δεν πληρώνουν οι έχοντες και κατέχοντες.

Η αντιμετώπιση της κρίσης απαιτεί ένα σοβαρό και αξιόπιστο σχέδιο.

Περιστολή δαπανών του Δημοσίου από τους κρατικοδίαιτους προμηθευτές και κατασκευαστές.

Ανακατανομή δαπανών προς αναπτυξιακές δράσεις, πάταξη φοροδιαφυγής και δίκαιο φορολογικό σύστημα.

Ας πληρώσουν πλέον οι **ΕΧΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΕΧΟΝΤΕΣ**, πρέπει να στηριχτούν οι ευάλωτες κοινωνικές ομάδες.

Απαιτείται να υπάρξει εκ βάθρων ανασυγκρότηση της χώρας πάνω σε ένα νέο οικονομικό και αναπτυξιακό μοντέλο. Οφείλουμε να δώσουμε όραμα και ελπίδα στα παιδιά μας.

Συνάδελφοι, φίλοι και φίλες

Όπως είπα και στο περσινό 5^ο Συνέδριο, το σοβαρότερο πρόβλημα που πιστεύω ότι επιλύσαμε τα προηγούμενα χρόνια και γι' αυτό προσπαθούμε και αγωνιζόμαστε μέχρι σήμερα είναι η Ομοσπονδία να λειτουργεί όχι μόνο σε επίπεδο του δικού της Δ.Σ αλλά με συνδικαλιστική δράση σ' όλη την Ελλάδα σε συνεργασία με τη δράση των πρωτοβαθμίων Συλλόγων.

Γι' αυτόν άλλωστε το λόγο μέλη του Δ.Σ μας κινήθηκαν όλη αυτήν την τριετία τόσο παίρνοντας μέρος στις Γενικές Συνελεύσεις των Συλλόγων μελών μας όσο και συμπαραστεκόμενοι στα προβλήματα που δημιουργήθηκαν με τις τροποποιήσεις οργανισμών. Είμαστε αρωγοί σε κάθε θέμα ή πρόβλημα στηρίζοντας ηθικά ή οικονομικά αυτές τις δράσεις.

Το ΘΑΥΜΑ θα το κάνουμε ΕΜΕΙΣ με τον ΑΓΩΝΑ ΜΑΣ

Της **Νίκης Μανουσογιάννη**
Γενικής Γραμματέως ΠΟΜΗΤΕΔΥ
Αντιπροέδρου Συλλόγου
Πτυχιούχων Μηχανικών Αττικής & Νήσων
Πτυχιούχου Μηχανικού
Δομικών Έργων

Είναι πλέον κοινή συνείδηση όλων μας ότι η χώρα μας περνά τις πιο δύσκολες στιγμές της από τη μεταπολιτευτική περίοδο. Πολλά από αυτά που γνωρίζαμε και θεωρούσαμε δεδομένα δεν υπάρχουν πια.

Μια κυβέρνηση που εκλέχθηκε με το ψεύτικο σύνθημα «λεφτά υπάρχουν» που τη διαδέχτηκε μια άλλη που δεν είχε εκλεγεί από τον ελληνικό λαό με επικεφαλής ένα δοτό πρωθυπουργό, καθώς και ένα σάπιο, χρεοκοπημένο και υπόλογο στην συνείδηση όλων μας πολιτικό σύστημα, δέσμευσαν την χώρα μας και το λαό της και μας οδήγησαν σε ένα δρόμο με δύσκολη αν όχι αδύνατη επιστροφή.

Η «μνημονιακή χούντα» που μας έχουν επιβάλλει έχει σκοπό την εξαθλίωσή μας και μας οδηγεί σ' ένα καθημερινό αγώνα επιβίωσης, σε μια άνευ όρων παράδοσή μας και στο ξεπούλημα της χώρας μας.

Ο λαός οδηγείται στη φτωχοποίηση, το παραγωγικό δυναμικό της χώρας, η αξία της εργασίας και της ιδιωτικής και δημόσιας παρουσίας σε πλήρη απαξίωση και όλα αυτά στο όνομα της δήθεν σωτηρίας μας.

Η δήλωση του πρωθυπουργού την ώρα που ήταν σε εξέλιξη ακόμα οι διαπραγματεύσεις ότι δεν υπάρχουν «κόκκινες γραμμές» και ότι η μόνη «κόκκινη γραμμή» είναι η σωτηρία της χώρας, έστειλε το μήνυμα στους δανειστές μας. Ζητήστε ότι θέλετε αρκεί να εξασφαλίσουμε τη νέα δανειακή σύμβαση.

Αλλά και οι «κόκκινες γραμμές» των πολιτικών αρχηγών των δύο κομμάτων που είχαν την ευ-

θύνη διακυβέρνησης της χώρας αποδείχτηκαν «χάρτινοι πύργοι» αφού τελικά υπέκυψαν στις πιέσεις του ΔΝΤ και των Γερμανών.

Με ψεύτικα διλήμματα κάθε φορά ότι δήθεν δε θα υπάρχουν χρήματα για μισθούς και συντάξεις, γάλα για τα παιδιά μας, φάρμακα... η χώρα πωλείται όσο-όσο, το κοινωνικό κράτος διαλύεται, κεκτημένα δεκαετιών καταλύονται.

Η υιοθέτηση του αγγλικού δίκαιου σε περίπτωση που δεν μπορέσουμε να ανταποκριθούμε στις υποχρεώσεις που έχουμε αναλάβει προς τους δανειστές μας, συνεπάγεται την εκχώρηση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων και την κατάργηση της ελληνικής δικαιοσύνης.

Στην Ελλάδα, τη χώρα που γέννησε τη δημοκρατία σήμερα περιορίζονται όλες οι δημοκρατικές διαδικασίες και η δημοκρατία θέλουν να εκφράζεται μόνο σε μια απλή διαδικασία, αφού ακόμα και αυτή η προσφυγή στις κάλπες ανεξάρτητα αποτελέσματος δύσκολα θα μας κάνει να ξεφύγουμε από τις δεσμεύσεις που έχουμε αναλάβει.

Το πρώτο μνημόνιο απέτυχε αλλά παρ' όλα αυτά οι δανειστές μας επέμειναν στην ίδια συνταγή.

Μας επιβάλλουν ακόμα μεγαλύτερη δόση από ένα φάρμακο που έχει αποδειχθεί θανατηφόρο και συγχρόνως αποδεχόμαστε δεσμεύσεις που υποθηκεύουν την εθνική μας κυριαρχία, τη ζωή μας και των παιδιών μας, τη Δημοκρατία. Δεσμεύσεις που κουρελιάζουν την εθνική μας αξιοπρέπεια.

Σα δημόσιοι υπάλληλοι μαζί με όλους τους άλλους εργαζόμενους της χώρας βιώνουμε καθημερινά αυτό που οι κυβερνώντες ονομάζουν «σωτηρία της χώρας».

Οι μισθοί μας μειώθηκαν δραματικά, τα ασφαλιστικά μας ταμεία καταρρέουν, οι παροχές στον τομέα της υγείας είναι πλέον ανύπαρκτες.

Το πείραμα της εφεδρείας και του προσυνταξιοδοτικού καθεστώτος σύμφωνα με δήλωση του πρώην αρμόδιου Υπουργού και εμπνευστή του, κ. Ρέππα απέτυχε και παρ' όλα αυτά και σήμερα μιλάμε ξανά όχι μόνο γι' αυτό αλλά και για κάτι ακόμα χειρότερο. Άμεσες απολύσεις.

Αλήθεια ποιός από εμάς μπορούσε να εφησυχάσει όταν άκουσε από το στόμα του κ. Ρέππα ότι «δεν ήταν δημοσιονομικός ο λόγος που καθόρισε τις προτεραιότητες της εφεδρείας, αλλά καθαρά συμβολικός και πολιτικός λόγος, για την ανατροπή της εργασιακής ακαμψίας στο Ελληνικό Δημόσιο. Το μήνυμα δόθηκε, ότι δηλαδή το Δημόσιο δεν είναι ταμπού...».

Το μήνυμα λοιπόν δόθηκε και το επόμενο βήμα είναι απολύσεις μέσω δήθεν αξιολογήσεων και μάλιστα 150.000 λιγότεροι δημόσιοι υπάλληλοι ως το 2015.

Άσχετα βέβαια αν προεκλογικά θυμήθηκαν τους στενούς αδελφικούς δεσμούς που μας συνδέουν.

Είναι γεγονός ότι ήμασταν και είμαστε τα εύκολα θύματα.

Αλήθεια όμως εμείς είμαστε αυτοί που:

- ✓ Όλοι μαζί τα φάγαμε;
 - ✓ Παίξαμε τα χρήματα των ταμείων μας στο χρηματιστήριο (με τα γνωστά αποτελέσματα) και επενδύσαμε σε τοξικά ομόλογα;
 - ✓ Διορίζαμε στρατιές συμβούλων;
 - ✓ Διορίζαμε τους φίλους και γνωστούς μας εκτός ΑΣΕΠ;
 - ✓ Δημιουργήσαμε 41 Γενικές και Ειδικές Γραμματείες, Νομικά Πρόσωπα και αυτοτελείς Υπηρεσίες;
- Αλήθεια αυτή τη χώρα ονειρευτήκαμε για μας και τα παιδιά μας;

Γι' αυτή τη χώρα έχυσαν το αίμα τους οι πρόγονοί μας και μας μεγάλωσαν με τόσες θυσίες οι γονείς μας;

Παλεύαμε για μια χώρα που:

- ✘ Η Εθνική μας αξιοπρέπεια θα ποδοπατείται στα σαλόνια της Ευρώπης;

- ✘ Ο Εθνικός μας πλούτος θα πουλιέται όσο-όσο;

- ✘ Οι μισθοί και οι συντάξεις θα είναι φιλοδώρημα;

- ✘ Η ανεργία θα ξεπερνά και τα χειρότερα σενάρια;

- ✘ Οι δρόμοι θα γεμίζουν άστεγους και τα συσσίτια θα είναι για πολλούς η μοναδική ελπίδα επιβίωσης όπως στην κατοχή;

- ✘ Τα παιδιά θα λιποθυμούν στα σχολεία από αστία;

- ✘ Τα μαγαζιά θα κλείνουν το ένα μετά το άλλο και αντί να υπάρχει ανάπτυξη και ανταγωνιστικότητα μεταξύ των επιχειρήσεων αυτές να ανταγωνίζονται μόνο στο ποιά θα προλάβει να κλείσει πρώτη;

Αλλά και σαν Πτυχιούχοι Μηχανικοί όλα αυτά τα χρόνια πήραμε αυτό που αξίζουμε και δικαιούμαστε;

Ακόμα σήμερα είμαστε χωρίς επαγγελματικά δικαιώματα.

Ο Νόμος 3839/2010 μας έδωσε (όχι βέβαια χωρίς αγώνα) το αυτόνομο δικαίωμα να κρινόμαστε ισότιμα για την κατάληψη θέσεων προϊσταμένων, για να έρθουν στην συνέχεια σειρά Οργανισμών που είτε μας πετούν εξ ολοκλήρου εκτός από πολλές θέσεις προϊσταμένων είτε έχουν το γνωστό σε όλους μας ελλείψει.

Αλλά και ο Νόμος 4024/2011 όχι μόνο μας κατατάσσει μισθολογικά και βαθμολογικά διαφορετικά από τους ΠΕ (και ας μιλάμε για ενιαία Ανώτατη εκπαίδευση δύο κατευθύνσεων) αλλά συγχρόνως εντάσσει στα ίδια μισθολογικά κλιμάκια τους Εργοδηγούς χωρίς πτυχίο (ΤΕ0) υποβιβάζοντάς μας περαιτέρω.

Μέχρι τότε όλα αυτά;

Μέχρι τότε θα μένουμε απαθείς αποδεχόμενοι στωικά τη μοίρα μας;

Όπως λέει και ο Καβάφης «Σε μερικούς ανθρώπους έρχεται μια μέρα που πρέπει το μεγάλο Ναι ή το μεγάλο Όχι να πούνε.....»

Την Ιθάκη που μας έταξαν δεν την βρήκαμε καίτοι είχαν όπως έλεγαν χαρτογραφήσει τα ύδατα και έτσι έφτασε για τον καθένα μας η μέρα που πρέπει να πει το μεγάλο Ναι ή το μεγάλο Όχι.

Έφτασε η μέρα που πρέπει να πούμε:

- ✘ **ΟΧΙ** στο ξεπούλημα της ζωής μας και των παιδιών μας

- ✘ **ΝΑΙ** στην αξιοπρεπή διαβίωσή μας που θα δίνει ελπίδα στο όνειρο

- ✘ **ΟΧΙ** στο ξεπούλημα του παραγωγικού πλούτου της χώρας μας

- ✘ **ΝΑΙ** στην αξιοποίησή του προς όφελος της χώρας και των πολιτών της

- ✘ **ΟΧΙ** στη διάλυση του Δημόσιου τομέα

- ✘ **ΝΑΙ** στην ανασυγκρότησή του

- ✘ **ΟΧΙ** στο φτωχολόγιο (Ν. 4024/2011)

- ✘ **ΝΑΙ** σε μισθούς που θα εξασφαλίζουν την αξιοπρεπή μας διαβίωση

- ✘ **ΟΧΙ** πια στον υποβιβασμό μας σαν Πτυχιούχοι Μηχανικοί

- ✘ **ΝΑΙ** στην έκδοση Επαγγελματικών δικαιωμάτων και την αναγνώρισή μας

Δεν μπορούμε πια «δειλοί, μοιραίοι κι άβουλοι αντάμα να προσμένουμε, ίσως κάποιον θαύμα.....»

Το θαύμα θα το κάνουμε εμείς με τον αγώνα μας.

Μ' ένα αγώνα στον οποίο όλοι θα πρέπει να δώσουμε το παρών.

Σήμερα, περισσότερο από ποτέ χρειάζεται ένα ισχυρό συνδικαλιστικό κίνημα κι αυτό δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς τη συμμετοχή όλων μας.

Σήμερα, περισσότερο από ποτέ θα πρέπει σαν Πτυχιούχοι Μηχανικοί Δημόσιοι υπάλληλοι να συσπειρωθούμε όλοι και να αγκαλιάσουμε τους συλλόγους μας και την Ομοσπονδία γιατί τώρα δεν μιλάμε για την διεκδίκηση απλώς ενός επιδόματος. Τώρα μιλάμε για την διεκδίκηση αυτής της ίδιας της ύπαρξής μας. Τη διεκδίκηση στο δικαίωμα στη ζωή και στην αξιοπρέπεια.

Θέλω να πιστεύω ότι παρ' όλη τη δύσκολη περίοδο που περνάμε όλοι υπάρχει και η φωτεινή πλευρά της πατρίδας μας.

Ας παλέψουμε όλοι μαζί για να την αναδείξουμε.

ΣΥ.ΜΗ.Δ.Υ.Α.Ν.

Διοικητικός Απολογισμός στην Εκлогоαπολογιστική συνέλευση 6/6/2012

Τα τρία τελευταία χρόνια ζούμε το έγκλημα που γίνεται κατά της πατρίδας μας και του συνόλου των συμπολιτών μας. Βιώνουμε το χειρότερο εφιάλτη που δυστυχώς, δεν είναι όνειρο αλλά μια πραγματικότητα. Φτώχεια, δυστυχία, απογοήτευση, συσσίτια, αυτοκτονίες, ληστείες και φόνοι σε καθημερινό επίπεδο, μια Ελλάδα που δε μας αξίζει, μια Ελλάδα, που για να υπάρχει υπερασπίστηκαν και έχυσαν το αίμα τους εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες.

Σήμερα, σε όποια χώρα και αν βρεθείς, ο Έλληνας θεωρείται το συνώνυμο του κλέφτη ή του απατεώνα. Και δυστυχώς όλοι αυτοί που

κυβέρνησαν αυτά τα χρόνια, (όχι μόνο τα τρία τελευταία) κάνουν σα να μην ξέρουν τίποτα και με περισσό θράσος βγαίνουν στις τηλεοράσεις, γιατί μόνο εκεί τολμάνε, και ζητάνε την ψήφο μας για να μας ξανασώσουν. Θλιβερά πρόσωπα που ψελλίζουν αοριστολογίες για διαπραγματεύσεις και επαναδιαπραγματεύσεις, και μια απέραντη τρομολαγνία ότι έρχεται η δραχμή κ.λπ..

Φυσικά το έγκλημα ήταν προμελετημένο εδώ και δεκαετίες, απλά τώρα παίζονται οι τελευταίες πράξεις. Τα τελευταία είκοσι περίπου χρόνια δημιουργήθηκε ένας τεχνητός παράδεισος, μια εικονική

πραγματικότητα, η Ελλάδα των καταναλωτικών δανείων, των ακριβών αυτοκινήτων, των 5 κινητών και TV ανά οικογένεια και τώρα όλοι καλούμαστε να πληρώσουμε το λογαριασμό.

Ακούμε την κυρία Λαγκάρντ να δηλώνει πρόσφατα: Κάντε το όπως η Λετονία. Αξίζει να μάθουμε τι έγινε εκεί.

Η Λετονία πήρε 7,5 δις. δολάρια δάνειο από Δ.Ν.Τ. (που χρωστάει ακόμα), πρώτα αύξησε τη φορολο-

γία, μετά μείωσε τις δημόσιες δαπάνες και τους μισθούς, έκλεισε δεκάδες σχολεία και νοσοκομεία, απολύοντας μαζικά δημόσιους υπαλλήλους, με τελικό αποτέλεσμα το 25% του ενεργού πληθυσμού να είναι άνεργοι και όσοι εργάζονται έχουν υποστεί μειώσεις 60% των αποδοχών τους.

Η ανεργία των νέων είναι σε ποσοστό 43% και μη σας κάνουν όλα αυτά εντύπωση γιατί προς αυτήν την κατεύθυνση βαδίζουμε και εμείς και πολλοί αριθμοί στην Ελλάδα ήδη πλησιάζουν προς τα εκεί.

Ήδη, το πρόγραμμα 2012 – 2015 μιλάει για μείωση:

Πού θα βρεθούν τα 13 δις. Οι απολύσεις 150.000 δημοσίων υπαλλήλων δεν είναι προς των πυλών; Τα 7 μέτρα του Ιουνίου; Οι δύο τελευταίες κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ και ΠΑΣΟΚ – ΝΔ – ΛΑΟΣ έφεραν τα μνημόνια, διέλυσαν τον κοινωνικό ιστό της χώρας μας, έκαναν όλους να ζούμε σε μια κατάσταση ανασφάλειας.

Η Δημόσια Διοίκηση έχει διαλυθεί υπό την τρομοκρατία των 150.000 απολύσεων και των εφεδρειών και της δέθεν αξιολόγησης ΡΕΠΠΑ που στην ουσία με το συγκεκριμένο Π.Δ. θα μιλάμε για κατάργηση της μονιμότητας και υπογραφή ετήσιων συμβάσεων.

Δημόσια ασφάλεια: Να κινδυνεύεις ακόμα και μέσα στο σπίτι σου

Δημόσια Παιδεία: Των βιβλίων σε DVD και των μαθητών

που λιποθυμούν στα σχολεία από πείνα.

Δημόσια Υγεία: Με διάλυση της κοινωνικής ασφάλισης, των νοσοκομείων κ.λπ..

Κοινωνική ασφάλιση: Με συνεχή μείωση των συντάξεων και την πιθανή απώλεια του εφάπαξ.

Οικονομία: Με μία λυστρική φορολογία και χαράτσια.

Μια Ελλάδα υπό διάλυση.

Τι φταίει; Η λάθος πολιτική που έφτασε η Ελλάδα να μην παράγει σχεδόν τίποτα ούτε ακόμα και τα απαραίτητα.

Πρέπει να αλλάξουμε σελίδα γρήγορα όλοι μας, να βρούμε τον τρόπο να γίνει πάλι η πατρίδα μας παράδειγμα για όλη την Ευρώπη, για όλον τον κόσμο.

Στα θέματα του κλάδου μας. Φυσικά υπήρξαν θετικά και βέβαια πολλά αρνητικά στοιχεία από μια κυβέρνηση που δε δεχόταν να συζητήσει με κανένα εργαζόμενο.

Απολογισμός

Σα σύλλογος και σαν Ομοσπονδία καταβάλαμε μια μεγάλη προσπάθεια ώστε σε νομοθετικό επίπεδο να γίνει ξεκάθαρο πλέον το ζήτημα σε σχέση με την κατάληψη θέσεων προϊσταμένων και από συναδέλφους του κλάδου μας.

Ν. 3839/2010, 3905/2010, (άρθρα 50 και 51), Π.Δ. για τους οργανισμούς των αποκεντρωμένων διοικήσεων και αιρετών περιφερειών.

Για το χώρο της Παιδείας και των Επαγγελματικών Δικαιωμάτων έγινε μια τεράστια προσπάθεια ώστε σήμερα να υπάρχουν επαγγελματικά δικαιώματα χωρίς όμως τελικό αποτέλεσμα γιατί δεν υπήρξε πολιτική βούληση για την τελική λύση, τεράστιο ζήτημα που θάφτηκε με αποκλειστική ευθύνη του Υπουργείου Παιδείας (Διαμαντοπούλου, Πανάρετος).

Στα αρνητικά των προηγούμενων κυβερνήσεων θα πρέπει να επισημάνουμε το σύνολο των ενεργειών του ΥΠΕΚΑ, στο νομοσχέδιο για τις οικονομικές άδειες που αφού ιδιωτικο-

ποίησε στην ουσία το έργο των πολεοδομιών έκανε ό,τι μπορούσε και πέτυχε στην προσπάθεια εξαφάνισης του κλάδου μας.

Τη σύνταξη του σχεδίου νόμου από το Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης, επί υπουργίας Ρέππα, επανασύνταξη των οργανισμών των Υπουργείων και την προσπάθειά του για εξαφάνιση του κλάδου μας.

Τις ενέργειες του Υπουργείου Οικονομικών που το νόμο 4024/2011 και τη σχετική εγκύκλιο έβαλε τους εργοδηγούς, από την πίσω πόρτα, στο μισθολόγιο των ΤΕ.

Πολλά είναι αυτά που θα μπορούσαμε να πούμε. Προσπαθούμε για ένα καλύτερο αύριο. Χρειαζόμαστε ένα ισχυρό συνδικαλιστικό κίνημα που θα αντισταχθεί και θα ανατρέψει τα μνημόνια, ψηφίζοντας στις εκλογές του ΣΥΜΗΔΥΑΝ 27/6/2012.

Η συνδρομή μετά από εισήγηση του Δ.Σ. και η απόφαση της Γ.Σ. μειώθηκε στα 10 ευρώ το χρόνο και μπορεί όποιος συνάδελφος επιθυμεί να ψηφίσει πληρώνοντας 20 ευρώ για τα έτη 2011 – 2012.

& ΕΡΓΑΣΙΑΚΕΣ ΑΠΑΡΑΓΕΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΑΝΑΤΡΟΠΕΣ

Κάθε θετική αλλαγή στο παρόν, δικαιολογεί και πυροδοτεί ελπίδα για το μέλλον. Κι όσο μεγάλες είναι αυτές οι αλλαγές, τόσο πολλαπλασιάζονται οι ελπίδες. Μπορεί να πυροδοτηθεί και εκδηλωθεί ένα τέτοιο φαινόμενο θετικών κοινωνικών αλλαγών στην Ελλάδα και στην Ευρώπη σήμερα; Αλλαγών που θα καλλιεργούν μεγαλύτερες ελπίδες για το μέλλον;

Όπως πάντα συνέβαινε, ως προνομιακός χώρος όπου μπορούν να εκδηλωθούν δραστικές κοινωνικοπολιτικές αλλαγές είναι εκείνος όπου διαμορφώνονται οι παραγωγικές σχέσεις και οι παραγωγικές δυνάμεις σε κάθε οικονομικό – κοινωνικό σύστημα. CE σκληρός – μέχρι ακαμψίας- πυρήνας του εργασιακού καθεστώτος στην Ευρώπη επιχειρήθηκε τελευταία να ρυθμιστεί με το Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε), που οριστικοποιήθηκε στο Στρασβούργο την 12 Δεκεμβρίου 2007. Έχει μάλιστα σύμφωνα με το άρθρο 6 της Συνθήκης της Ε.Ε, ισοδύναμη ισχύ με εκείνη που διαθέτει η Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και η Συνθήκη για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίες συγκροτούν τη Συνθήκη της Λισαβόνας που εφαρμόζεται από την 1/12/2009. Για το λόγο τούτο, δεσμεύει όλα τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα οποία ασφαλώς συμπεριλαμβάνονται το Συμβούλιο και η Επιτροπή. Κατά κάποιο τρόπο αποτελεί ένα, λιποβαρές έστω, αντίβαρο στο πλαίσιο των διαδικασιών ολοκλήρωσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σε μια τέτοια κατεύθυνση, ο Χάρτης, με τα άρθρα 12 και 28 εγγυάται τις συλλογικές διαπραγματεύσεις και τα συνδικαλιστικά δικαιώματα, ενώ το άρθρο 156 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορίζει ότι η Επιτροπή οφείλει να προωθεί τη συνεργασία και να συντονίζει τα κράτη μέλη για την ενθάρρυνση των συλλογικών διαπραγματεύσεων μεταξύ εργοδοτών και εργαζομένων.

Του **Τάσου Πετρόπουλου**
(δικηγόρου - εργατολόγου)

Όμως, στην περίπτωση της Ελλάδας και των άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, (όπου για τη λεγόμενη δημοσιονομική εξυγίανση έχει επιλεγεί η μείωση μισθών – συντάξεων και η συρρίκνωση των παροχών στην υγεία και στην εκπαίδευση), η κυβερνητική εξουσία αξιώνει νομιμοφροσύνη σε νομοθετικές ρυθμίσεις που παραβιάζουν το θεμελιώδες πρωτογενές δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έτσι, ενώ σύμφωνα με τα άρθρα 10 και 19 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα άρθρα 21 και 32 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, η Ευρωπαϊκή Ένωση οφείλει να εξαλείψει κάθε διάκριση και να αποτρέψει την οικονομική εκμετάλλευση των νέων, εντούτοις με το νόμο 4046/2012, επιβλήθηκε μείωση 32% στις μισθολογικές αποδοχές των νέων ηλικίας κάτω των 25 ετών χωρίς να αντιμετωπίζεται η ανεργία που εξακολουθεί να πλήττει περισσότερο τις μικρότερες ηλικίες και κυρίως τις νέες γυναίκες. Οι συλλογικές διαπραγματεύσεις, αντί να ενθαρρυνθούν, έχουν περιπέσει σε πλήρη αδράνεια μολονότι οξύνονται οι συλλογικές διαφορές εργασίας ανεβάζοντας το θερμομέτρο των κοινωνικών αντιθέσεων σε επίπεδα βρασμού. Αυτή είναι η αναμενόμενη συνέπεια της απόλυτης απονεύρω-

σης του δοκιμασμένου επί εικοσιένα έτη και αποτελεσματικού, μέχρι περίπου, συστήματος μεσολάβησης και διαιτησίας. Μετά την κατάργηση της διαιτησίας, τα συνδικάτα αφέθηκαν να διαχειριστούν μίαν άνευ όρων απροσπάτευτη «ελευθερία» για να συμφωνήσουν εκ νέου με τους εργοδότες όσα εργασιακά δικαιώματα είχαν οικοδομηθεί με αιματηρούς – κάποιες φορές- αγώνες επί ένα σχεδόν αιώνα. Να οικοδομήσουν όσα η κυβερνητική εξουσία γκρέμισε, και μάλιστα με διατάξεις αντίθετες στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εδώ, η παραβατικότητα επιτρέπεται. Αυτή η πραγματικότητα αποδεικνύει ότι τα εργασιακά και γενικότερα τα ατομικά – κοινωνικά δικαιώματα, δεν περιέχονται στο Άγιο Δισκοπότηρο του Καπιταλισμού. Επιτρέπεται να παραγκωνίζονται και, για τη διάσωση ενός οικονομικού συστήματος που θρέφεται με την κοινωνική αδικία, επιβάλλεται να αναλώνονται.

Μήπως είναι αυτή η επίγνωση που διαμορφώνεται στους λαούς της Ευρώπης και κυοφορεί τις αναγκαίες κοινωνικές αλλαγές; Αλλαγές όχι μόνο για την Ελλάδα και την Ευρώπη αλλά για ευρύτερες περιοχές του Πλανήτη; Για ολόκληρη την Ανθρωπότητα; Αλλά για να φτάσουμε τόσο μακριά, πρέπει να δρασκελήσουμε το πρώτο βήμα. Και οφείλουμε να το κάνουμε στην Ελλάδα υπό της παρούσες συνθήκες. Μπορούμε; Ναι! Με πολλαπλασιαστικά αποτελέσματα. Υπενθυμίζω το ιστορικό παράδειγμα των στρατιωτών του Ναπολέοντα που υπέστειλαν τα όπλα όταν άκουσαν τους εξεγερμένους σκλάβους της Αϊτής να τραγουδούν τη Μασσαλιώπιδα με συγκινητικό πάθος τέτοιο που οι ίδιοι ποτέ δεν είχαν νοιώσει. Οι σκλάβοι της Αϊτής είχαν αντιληφθεί και ερμηνεύσει τα μηνύματα της Γαλλικής Επανάστασης καλύτερα από τους Γάλλους επαναστάτες.

(Δημοσιεύθηκε στο 8ο τεύχος του περιοδικού «ΜΟΝΟ»)

ΑΠΟΓΡΑΦΗ έως τις 31/8/2012

Συνάδελφοι,

Δεν ζούμε μόνο τον εφιάλτη που όλοι μας πια ξέρουμε και περιγράφουμε στο περιοδικό μας, αλλά όλοι γνωρίζουμε και βιώνουμε μια οργανωμένη προσπάθεια διάλυσης του Δημοσίου γενικότερα αλλά και μια καλά οργανωμένη προσπάθεια αφανισμού του κλάδου μας.

Η ΑΔΕΔΥ αλλά και η πλειοψηφία των Διοικητικών Συμβουλίων Β' βάθμιων οργανώσεων, όχι μόνο δεν προωθούν ζητήματα προς θετική κατεύθυνση για την ΤΕ κατηγορία αλλά αντίθετα σε πάρα πολλές περιπτώσεις λειτουργούν εις βάρος της.

Δεν είναι όμως της παρούσης για να μπούμε σε λεπτομέρειες αλλά και πρέπει να γνωρίζουμε τι ακριβώς συμβαίνει.

Ο μόνος φορέας που διαχρονικά υπερασπίστηκε τα θεσμικά και οικονομικά προβλήματα των Πτυχιούχων Μηχανικών του Δημοσίου (αλλά και γενικότερα της ΤΕ κατηγορίας), ήταν η ΠΟΜΗΤΕΔΥ και οι Σύλλογοι της.

Πολλά από τα προβλήματα του κλάδου μας είμαστε υποχρεωμένοι να τα υπερασπιστούμε μέσω μακροχρόνιων, διαρκών και πολυδάπανων δικαστικών αγώνων π.χ. υπεράσπιση οργανισμών αιρετών περιφερειών και αποκεντρωμένων Διοικήσεων, Μισθολόγιο Εργοδηγών, οργανισμοί Δήμων κ.λπ..

Πέρα από όλα αυτά, με την πρόσφατη νομοθεσία για αλλαγές στη Δημόσια Διοίκηση, πάρα πολλοί συνάδελφοι βρέθηκαν σε άλλες υπη-

ρεσίες αντί αυτών που προσλήφθηκαν αρχικά και για τις οποίες έχουμε στοιχεία κατά την πρώτη απογραφή (2004).

Στο δύσκολο δρόμο και αγώνα μας για να ξανακερδίσουμε αυτά που μας πήραν σε μία νύχτα σε θεσμικό, κοινωνικό και οικονομικό επίπεδο δεν περισσεύει κανένας. Πρέπει να προασπίσουμε το δικαίωμα για εργασία αύριο όλων των συναδέλφων. Το απογραφικό που υπάρχει στις δύο επόμενες σελίδες έχει δύο σκοπούς:

Πρώτον: Την επικαιροποίηση όλων των στοιχείων, ατομικών και υπηρεσιακών του κάθε συναδέλφου ώστε να κάνει πιο εύκολη την επικοινωνία μας, (διεύθυνση, τηλέφωνο, e-mail, κλπ).

Δεύτερον: Την υπογραφή δήλωσης απ' όλους τους συναδέλφους προκειμένου να γίνει πιο εύκολη η είσπραξη των συνδρομών προς τα συνδικαλιστικά μας όργανα μέσω της μισθοδοσίας μας. Η συνδρομή αυτή ορίστηκε στα 3 ευρώ κάθε μήνα και μέσα της εμπεριέχει και την ετήσια συνδρομή προς τον κάθε πρωτοβάθμιο σύλλογο.

Συνάδελφοι,

Θεωρούμε ότι θα ανταποκριθείτε στο κάλεσμά μας και ότι όλοι μαζί θα δώσουμε τον κοινό μας αγώνα για ένα ισχυρό κίνημα των πτυχιούχων μηχανικών, ένα αγώνα για όλα αυτά που μας αξίζουν και που μέχρι σήμερα η Πολιτεία μας αρνείται.

Συνάδελφοι,

Αφού συμπληρώσετε με όλη τα στοιχεία σας το απογραφικό δεητίο των δύο επόμενων σελίδων, θα πρέπει να κοπεί στο σημείο που φαίνεται και να δοθεί στον Α΄βάθμιο Σύλλογο, στον οποίο είστε μέλη, έως τις 31/8/2012.

Σε περίπτωση που κάποιος συνάδελφος δεν γνωρίζει που θα απευθυνθεί ή για οποιοδήποτε άλλο λόγο αδυνατεί να το αποστείλει στον Α΄βάθμιο σύλλογο ή δεν ανήκει σε κάποιον σύλλογο, θα αποσταλεί με συστημένη επιστολή στη Δ/ση:

**Π.Ο.ΜΗ.Τ.Ε.Δ.Υ.
Μπουμπουλίνας 14
106 82 Αθήνα**

Σύλλογοι μέλη της ΠΟΜΗΤΕΔΥ

Αττικής και Νήσων
(Θα αποστείλουν επίσης και οι συνάδελφοι από τους νομούς: Αργολίδας, Μεσσηνίας, Θεσπρωτίας, Ιονίων Νήσων -πλην Λευκάδος-, Λέσβου, Κυκλάδων)

Αχαΐας

Αρκαδίας - Λακωνίας

Ηλείας

Κορινθίας

Βοιωτίας

Φθιώτιδας - Ευρυτανίας - Φωκίδας

Αιτωλοακαρνανίας

Λαρίσης - Μαγνησίας

Καρδίτσης - Τρικάλων

Ιωαννίνων

Άρτας - Πρέβεζας - Λευκάδας

Δ. Μακεδονίας

Κεντρικής Μακεδονίας

Καβάλας - Δράμας - Ξάνθης

Έβρου - Ροδόπης

Δωδεκανήσων

Ευβοίας

Χανίων

Ανατολικής Κρήτης

(Ηράκλειο, Ρέθυμνο, Λασιθί)

ΠΟΜΗΤΕΔΥ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Μπουμπουλίνιας 14 Αθήνα - Α΄ όροφος • Τ.Κ. 106 82 • Τηλ.-Fax: 210-5241814 • e-mail:pomitedy1@yahoo.gr

ΣΥΛΛΟΓΟΣ:

Απογραφική Αίτηση - Δήλωση

Προσωπικά Στοιχεία

Α.Φ.Μ.:

Α.Δ.Τ.:

Επώνυμο:

Όνομα:

Πατρώνυμο:

Έτος Γεννήσεως:

Διεύθυνση Οικίας:

Πόλη - Νομός:

Τ.Κ.:

Κινητό:

Τηλ. Οικίας:

Email: @

(Κατά προτίμηση yahoo, google κ.λπ.)

Τίτλοι Σπουδών

Α. Βασικός τίτλος

Πτυχίο ή Δίπλωμα:

Εκπαιδευτικό Ίδρυμα:

Έτος κτήσης:

Δεύτερος τίτλος σπουδών

Πτυχίο ή Δίπλωμα:

Εκπαιδευτικό Ίδρυμα:

Β. Μεταπτυχιακά

1. Τίτλος:

Εκπαιδευτικό Ίδρυμα:

Έτος κτήσης:

2. Τίτλος:

Εκπαιδευτικό Ίδρυμα:

Έτος κτήσης:

Γ. Διδακτορικό

Τίτλος:

Εκπαιδευτικό Ίδρυμα:

Έτος κτήσης:

Υπηρεσιακά Στοιχεία

1. Υπουργείο:

2. ΝΠΔΔ:

Εποπτεύον Υπουργείο του ΝΠΔΔ:

3. Αποκεντρωμένη Διοίκηση:

4. Αιρετή Περιφέρεια:

5. Δήμος:

Μόνιμος:

Με σύμβαση Ι.Δ. αορίστου χρόνου:

Με άλλη σχέση:

Υπηρεσία που υπηρετώ:

Θέση ευθύνης:

Ημερομηνία πρόσληψης στο Δημόσιο:

Διεύθυνση Υπηρεσίας:

Τ.Κ.:

Οδός:

Αριθμός:

Πόλη:

Τηλέφωνο Υπηρεσίας:

ΦΑΞ Υπηρεσίας:

Email Υπηρεσίας:

Υπηρετώ σε παραμεθόριο ή προβληματική περιοχή:

Ασφάλιση

Δημόσιο:

ΙΚΑ:

Άλλος Ασφαλιστικός Φορέας:

Δηλώνω σε συνέχεια παλαιότερου απογραφικού μου προς τη Δ18 του ΥΠΟΜΕΔΙ ότι είμαι μέλος του πρωτοβάθμιου Συλλόγου, μέλους της ΠΟΜΗΤΕΔΥ, και επιθυμώ να παρακρατείται από το μισθό μου η συνδρομή 3€ το μήνα για την ΠΟΜΗΤΕΔΥ (συμπεριλαμβάνεται η συνδρομή προς το Σύλλογο).

Ημερομηνία,/...../.....

Ο/Η Δηλ.....

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ

ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ

Τον Απρίλιο του 2010, κατά την παρουσίαση στο Υπουργικό Συμβούλιο του Νόμου για την νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης – πρόγραμμα Καλλικράτης, ο τότε Υπουργός Γιάννης Ραγκούσης ανέφερε στην εισήγηση του «ο Καλλικράτης στην πράξη σημαίνει διαφάνεια, λογοδοσία, λειτουργικότητα, αποτελεσματικότητα και καλύτερη εξυπηρέτηση του πολίτη. Προάγει τον εκδημοκρατισμό και ενθαρρύνει την συμμετοχή των τοπικών κοινωνιών στην λήψη των αποφάσεων που τις αφορούν. Καλλικράτης στην πράξη σημαίνει μια Ελλάδα της ανάπτυξης, της διαφάνειας, της κοινωνικής δικαιοσύνης, όπου ο Πολίτης θα έχει λόγο και δύναμη».

Οι εργαζόμενοι στην Τοπική Αυτοδιοίκηση (στην πλειοψηφία τους αυτοί που προέρχονται από τις αριστερές παρατάξεις) είχαμε τότε διαφορετική άποψη και **υποστηρίξαμε ότι ο στόχος της διοικητικής μεταρρύθμισης που προωθείται, αποβλέπει στην εφαρμογή της κορυφαίας επιδίωξης του κεφαλαίου που είναι το «λιγότερο κράτος» και κινείται σε νεοφιλελεύθερη κατεύθυνση, ενταγμένο στο περιβόητο πρόγραμμα σταθερότητας που μας επέβαλαν το Δ.Ν.Τ.**, ακόμη περισσότερου περιορισμού του αναδιανεμητικού ρόλου και των κοινωνικών υποχρεώσεων του κράτους και διευκολύνει την εκχώρηση περισσότερων αρμοδιοτήτων στους ιδιώτες και το κεφάλαιο. Αποκλειστικός στόχος η μετακύλιση της κρίσης στους εργαζόμενους και μέσα από την τοπική αυτοδιοίκηση

Η συνένωση των δήμων που από 1.034 περιορίζονται δραστικά και με βίαιο τρόπο σε 370 πράγματι θα οδηγήσει σε «ισχυρούς» Δήμους. Σε συνθήκες όμως ακραίου νεοφιλελευθερισμού, που οι κοινωνικές παροχές θα ιδιωτικοποιηθούν. Οι πολίτες θα έ-

Γράφει ο

Γεώργιος Μερτινός

*Εργαζόμενος στο Δήμο
Νίκαιας-Αγίου Ιωάννη Ρέντη,
Μέλος του Δ.Σ. της ΠΟΜΗΤΕΔΥ,
Μέλος της Δ.Ε. της ΕΕΤΕΜ*

“

Συγκεντρωτισμός, γραφειοκρατία διαλυμένες υπηρεσίες που υπολειπόμενες, προσωπικό που μειώνεται εξαιτίας απολύσεων χωρίς να αντικαθίσταται, μεγάλες μειώσεις πόρων, ανύπαρκτη συμμετοχή δημοτών στα τοπικά δρώμενα, έξαρση τοπικιστικών φαινομένων. Παράλληλα οι περιφέρειες παραπαίου, στερούμενες συνεχώς αρμοδιοτήτων και δυνατότητας σχεδιασμού και παρέμβασης. Άλλωστε, ως γνωστόν, οποιαδήποτε αναπτυξιακή δραστηριότητα στη χώρα μας έχει ανασταθεί επ' αόριστον

χουν είτε άνισες υπηρεσίες μεταξύ τους, είτε ανταποδοτικές, μεταφέροντας το κόστος στις πλάτες τους.

Η μεταφορά όμως αρμοδιοτήτων δεν θα συνοδευτεί από ανάλογους κρατικούς πόρους αφού το κράτος είναι υπερχρεωμένο και έτσι θα κληθούν οι πολίτες να πληρώσουν το κόστος. Ένας «ισχυρός συγκεντρωτικός» Δήμος θα μπορεί ευκολότερα να επιβάλει φόρους και τέλη και να γενικεύσει το καθεστώς ανταποδοτικότητας στο σύνολο των προσφερόμενων υπηρεσιών προς τους δημότες.

Ο μεγάλος Δήμος θα μπορεί πιο εύκολα να εκχωρεί αρμοδιότητες στους ιδιώτες, ιδιαίτερα στο φιλέτο των απορριμμάτων, της ανακύκλωσης, και της διαχείρισης των στερεών αποβλήτων αφού θα είναι πιο απρόσωπος και πιο απόμακρος από τους πολίτες άρα δυσκολότερα θα ελέγχεται από τους δημότες.

Απομακρύνει ακόμη περισσότερο την τοπική εξουσία απ' όποια δυνατότητα λαϊκού ελέγχου και δημιουργεί Ο.Τ.Α. προέκταση της κρατικής εξουσίας για την εφαρμογή αντιλαϊκών πολιτικών και για την αναπαραγωγή ενός διεφθαρμένου δικομματικού συστήματος εξουσίας.

Παρόλο που εκείνη την εποχή μας κατηγορούσαν ότι η αντίθεσή μας στο Νόμο «Καλλικράτης» σημαίνει ότι υπερασπιζόμαστε την τότε διοικητική δομή, η οποία ήταν γραφειοκρατική και υπηρετούσε τα μεγάλα συμφέροντα δυστυχώς, δικαιωθήκαμε απολύτως και σήμερα οι Δήμοι βρίσκονται, βοηθούντων αποφασιστικά και των μνημονίων, στα πρόθυρα της κατάρρευσης.

Συγκεντρωτισμός, γραφειοκρατία διαλυμένες υπηρεσίες που υπολειπόμενες, προσωπικό που μειώνεται εξαιτίας απολύσεων χωρίς να αντικαθίσταται, μεγάλες μειώσεις

πόρων, ανύπαρκτη συμμετοχή δη-
μοτών στα τοπικά δρώμενα, έξαρση
τοπικιστικών φαινομένων. Παράλλη-
λα οι περιφέρειες παραπαίου, στε-
ρούμενες συνεχώς αρμοδιοτήτων
και δυνατότητας σχεδιασμού και πα-
ρέμβασης. Άλλωστε, ως γνωστόν, ο-
ποιαδήποτε αναπτυξιακή δραστη-
ριότητα στη χώρα μας έχει αναστα-
λεί επ' αόριστον.

Έτσι αν εξαιρέσουμε κάποιες με-
μονωμένες θετικές πολιτικές πρωτο-
βουλίες δημοτικών αρχών (π.χ. χαρά-
τσια, κοινωνικές παρεμβάσεις) προ-
σκεείμενων στην Αριστερά, η Τοπική
Αυτοδιοίκηση δεν ανταποκρίθηκε
στην αποστολή της ως λαϊκού θε-
σμού που βρίσκεται μέσα στην κοινω-
νία και λειτουργεί προς όφελος των
πολιτών που αντιμετωπίζουν την λαί-
λαπα της οικονομικής κρίσης.

Δύο χρόνια μετά την εφαρμογή
του μνημονίου, **οι Δήμοι βρίσκονται
σε πλήρες οικονομικό αδιέξοδο**, το
οποίο χρησιμοποιείται και θα χρησι-
μοποιηθεί ακόμα περισσότερο στο ε-
πόμενο διάστημα για την σύμπτυξη
υπηρεσιών. Με τους Δημάρχους να
πρωτοστατούν, το τελευταίο διάστη-
μα στις διαδικασίες ιδιωτικοποίησης
και κυρίως στις υπηρεσίες καθαριό-
τητας, οι οποίες έχουν πάρει μορφή
χιονοστιβάδας, ενώ δρομολογούνται
και οι διαδικασίες fast truck για την α-
νάληψη της διαχείρισης απορριμμά-
των από τα μεγάλα οικονομικά – ε-
ργολαβικά συμφέροντα. Μετακυλώ-
ντας φυσικά το υπέρογκο οικονομικό
κόστος τους στις ήδη επιβαρυνμένες
πλάτες των δημοτών μέσω της αύξη-
σης των δημοτικών τελών.

**Βλέπουμε επίσης με αφορμή
την οικονομική κρίση, να επιχειρεί-
ται η απαξίωση και η κατάργηση ό-
λων των υπηρεσιών κοινωνικής
πρόνοιας** (βοήθεια στο σπίτι,
Κ.Δ.Α.Π., Παιδικοί Σταθμοί κ.λ.π.). **Η
παραχώρηση όλης της ακίνητης
περιουσίας** της Τοπικής αυτοδιοί-
κησης (Δημοτικά Αναψυκτήρια,
Πλατείες, Δημοτικά Γυμναστήρια
κ.λπ.) στα χέρια των ιδιωτών. Ο στό-
χος εμφανής, όλες αυτές οι υπηρε-
σίες να περάσουν στους ιδιώτες οι
οποίοι σαν αρπακτικά όρνεα кара-

δοούν σε κάθε δημοπρασία να πά-
ρουν την λεία τους. Ιδιώτες οι οποίοι
θησαυρίζουν χωρίς να έχουν επεν-
δύσει καθόλου χρήματα εκμεταλ-
λευόμενοι έτοιμες υποδομές των
Ο.Τ.Α. και χρεώνοντας υπηρεσίες
στους Δημότες που μέχρι σήμερα α-
πολαύαναν δωρεάν.

**Δύο χρόνια μετά την εφαρμογή
του μνημονίου, οι Δήμοι βρίσκο-
νται σε πλήρες οικονομικό αδιέ-
ξοδο, το οποίο χρησιμοποιείται
και θα χρησιμοποιηθεί ακόμα πε-
ρισσότερο στο επόμενο διάστημα
για την σύμπτυξη υπηρεσιών.**

Αυτή η κατάσταση οφείλεται όχι
μόνο στην έλλειψη χρημάτων αλλά
κυρίως στο θεσμικό έκτρωμα του
Καλλικράτη που αποθέωσε την “εκ-
συγχρονιστική” λογική σύμφωνα με
την οποία οι Δήμοι είναι ένας ψυ-
χρός διοικητικός μηχανισμός και όχι
όργανο δημιουργίας, δημοκρατίας,
αλληλεγγύης και συμμετοχής. Πολύ
περισσότερο βέβαια δεν λειτουρ-
γούν ως αποτελεσματική διοίκηση.

«Καλλικράτης» για τους εργαζόμενους σημαίνει:

- ✓ **50 χιλιάδες απολύσεις** συμβασι-
ούχων στους Δήμους, τις Δημοτι-
κές Επιχειρήσεις, στα Νομικά
Πρόσωπα και τις Περιφέρειες α-
φού οι συμβάσεις μειώθηκαν
δραματικά.
- ✓ **Κατάργηση χιλιάδων θέσεων
εργασίας** μέσω της συγχώνευ-
σης ή κατάργησης Δήμων, Υπη-
ρεσιών και Νομικών Προσώπων
Ιδιωτικού και Δημοσίου Δικαίου.
- ✓ **Απολύσεις ακόμη και μόνιμων**
αφού στους νέους Οργανισμούς
Εσωτερικής Υπηρεσίας (Ο.Ε.Υ.)
οι θέσεις είναι λιγότερες από το

προσωπικό που υπηρετεί μετά
την τελευταία υποχρεωτική μείω-
ση κατά 30% των θέσεων. Άρα α-
πολύσεις όσων περισσεύουν.

- ✓ **Υποχρεωτικές μετατάξεις χιλιά-
δων εργαζομένων** ανατρέποντας
την κοινωνική και προσωπική τους
κατάσταση αφού αυτές μπορούν
να γίνονται και εκτός Νομού.
- ✓ **Ιδιωτικοποίηση της καθαριότη-
τας** με την κατάργηση της απο-
κλειστικής αρμοδιότητας των
ΟΤΑ να διαχειρίζονται οι ίδιοι τα
απορρίμματα και μεταφορά της
αρμοδιότητας στην Περιφέρεια.
- ✓ **Απλήρωτοι χιλιάδες εργαζόμε-
νοι στους Δήμους** γιατί με την
μείωση των Κ.Α.Π. δεκάδες Δήμοι
που είναι στο κόκκινο δεν μπο-
ρούν να λειτουργήσουν καθώς
δεν μπορούν να πληρώσουν τις
στοιχειώδεις λειτουργικές τους
δαπάνες (χαρτί, ΔΕΗ κτλ.), τους
υπαλλήλους, τους προμηθευτές
και δεν μπορούν να λειτουργή-
σουν τις κοινωνικές τους δομές.

Οι εργαζόμενοι στην Τοπική Αυ-
τοδιοίκηση πρέπει να αγωνιστούμε
για να γίνουν οι Δήμοι κύτταρα λαϊ-
κής εξουσίας, οργανισμοί παροχής
κοινωφελών υπηρεσιών, οικονομικά
ισχυροί, θεσμοί δημοκρατίας και α-
ναπτυξιακού προγραμματισμού.

Δηλαδή Αυτοδιοίκηση με ουσια-
στική αποκέντρωση εξουσιών, αρ-
μοδιοτήτων, πόρων, που θα κινείται
στον αντίποδα του νεοφιλελεύθε-
ρου μοντέλου ιδιωτικοποίησης όλων
των υπηρεσιών, συγκεντροποίησης
των εξουσιών σε ένα κεντρικό κρά-
τος με τοπικούς διοικητικούς μηχαν-
ισμούς και εξαφάνιση της οποιασ-
δήποτε συμμετοχής του λαού.

**Οι εργαζόμενοι στην Τοπική
Αυτοδιοίκηση πρέπει να αντιστα-
θούν** μαζί με τους πολίτες οργανώ-
νοντας τους δικούς τους αγώνες **για
την ανατροπή των πολικών του
μνημονίου** που μας έχουν οδηγήσει
στην οικονομική εξαθλίωση. Πρέπει
να αγωνιστούμε για να επαναφέρου-
με τα δικαιώματα που βίαια μας α-
φαίρεσαν σε μία ημέρα γιατί σε δια-
φορετική περίπτωση οδηγούμαστε
σε κοινωνικό ολοκαύτωμα.

ΝΟΑΜ ΤΣΟΜΣΚΙ

«Η Ελλάδα καταστρέφεται βάσει σχεδίου»

Επιλεγμένα σημεία της άκρως ενδιαφέρουσας συνέντευξης που παραχώρησε ο Νόαμ Τσόμσκι, στο δημοσιογράφο του «ΒΗΜΑgazino» Μάκη Προβατά, στις 16 Οκτωβρίου του 2011

Ο Νόαμ Τσόμσκι, πηγαίνει κάθε ημέρα στο γραφείο του, στο Τμήμα Γλωσσολογίας και Φιλοσοφίας. Εκεί βρεθήκαμε στις 3.00 το μεσημέρι, 15 λεπτά νωρίτερα από το ραντεβού μας.

Ήταν εκείνος που ξεκίνησε τη συζήτησή μας, κάνοντας την πρώτη ερώτηση: «Αλήθεια, τι γίνεται στην Ελλάδα; Τα πράγματα είναι πολύ δύσκολα».

Ετοιμαζόμαστε να καταστρέψουμε την παγκόσμια οικονομία. Έτσι μας λένε. Όμως η Ελλάδα που είναι λιγότερο από το ένα χιλιοστό της παγκόσμιας οικονομίας θα καταστρέψει όλη την υφήλιο; Δεν είναι γελοίο αυτό;

«Πιστεύω ότι συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο: η Ευρωπαϊκή Ένωση, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το ΔΝΤ ασχολούνται με το να καταστρέψουν την Ελλάδα και υπάρχει σχέδιο για αυτό. Βέβαια, για να είμαστε ειλικρινείς, και η Ελλάδα από μόνη της έχει πολλά εσωτερικά προβλήματα. Αυτά που προτείνει η τρόικα, όμως, κάνει αυτά τα προβλήματα πολύ χειρότερα και αδύνατον να λυθούν. Σχεδιάζουν και προτείνουν πολιτικές οι οποίες δεν οδηγούν στην οικονομική ανάπτυξη και στη λύση του προβλήματος και γι' αυτό όσο προχωρούν τα μέτρα θα φέρνουν λιγότερη ελπίδα και άρα μεγαλύτερη απελπισία στον κόσμο».

Και τι θα κερδίσουν οι λεγόμενες «αγορές» από την καταστροφή της Ελλάδας;

«Ξέρετε, αυτό που ονομάζουν “αγορές”, δεν είναι κάτι ακαθόριστο. Είναι οι μεγάλες τράπεζες σε παγκόσμιο επίπεδο. Γερμανικές, γαλλικές και εμμέσως αμερικανικές τράπεζες. Η τραπεζική κοινότητα, λοιπόν, είναι αυτή που θέλει να αποπληρωθεί. Δεν τους ενδιαφέρει το τίμημα».

Πιστεύετε ότι θα τα καταφέρουν στο τέλος;

«Ήδη πληρώνονται εδώ και πολλά χρόνια. Έπαιρναν πάντα και παίρνουν ακόμη αυτό που θέλουν, αλλά το τελικό αποτέλεσμα ίσως είναι η καταστροφή της Ελλάδας. Η κατάσταση δεν είναι ανάλογη, αλλά υπάρχουν δύο παραδείγματα χωρών, όπως η Αργεντινή και η Ισλανδία, που δεν υπάκουσαν και πλέον πηγαίνουν καλά. Ωστόσο αυτές οι δύο χώρες είχαν το δικό τους νόμισμα, μπορούσαν να πουν “δεν δεχόμαστε τους νόμους του παγκόσμιου οικονομικού συστήματος” και είχαν τη δυνατότητα να κινηθούν αλλιώς. Η Ελλάδα δεν μπορεί να κάνει ακριβώς αυτό, αφού δεν έχει το δικό της νόμισμα».

Πιστεύετε, παρ' όλα αυτά, ότι μια επιστροφή στη δραχμή θα ήταν καταστροφική για εμάς;

«Ναι, παρ' ότι είναι ένα πιθανό σενάριο. Γι' αυτό πιέζει έτσι το ΔΝΤ, διότι ξέρει ότι η Ελλάδα δεν πρέπει να επιστρέψει στη δραχμή και συνεπώς γνωρίζει ότι μπορεί να πιέσει. Προσέξτε τον φασισμό του οικονομικού συστήματος. Είναι σαν να μου έχετε δανείσει εσείς χρήματα, με ληστικά κίολας επιτόκια, να σας αποπληρώσω για κάποια χρόνια και όταν ξαφνικά δεν μπορώ να σας πληρώσω άλλο, να μου λέτε: “Ωραία, θα πληρώσουν οι φίλοι και οι γείτονες για σένα”. Αυτό είναι το ΔΝΤ. Αν ένας επενδυτής, μια τράπεζα ας πούμε, έχει επενδύσει με ρίσκο σε μια χώρα, και βέβαια πάντα με ληστρικά

επιτόκια, και κάποια στιγμή η χώρα δεν μπορεί πλέον να πληρώνει, έρχεται το ΔΝΤ και λέει ότι θα πληρώσουν άλλοι για σένα. Αυτοί, φυσικά, είναι πάντα οι φορολογούμενοι των άλλων χωρών, οι οποίοι δεν πήραν ποτέ το συγκεκριμένο δάνειο. Όλα γίνονται, αρκεί να μη χάσουν οι τράπεζες. Και τελικά να μην έχουν στην ουσία κανένα ρίσκο!».

Οι οίκοι αξιολόγησης τι ρόλο παίζουν σε όλα αυτά;

«Οι οίκοι αξιολόγησης συμπληρώνουν ιδανικά το “γκανγκστερικό σύστημα”, αφού έχουν συνυπολογίσει, πριν από κάθε επένδυση, ότι αν κάτι δεν πάει καλά στη χώρα στην οποία γίνονται επενδύσεις, τότε θα αναλάβει τα χρέη η εκεί κυβέρνηση, δηλαδή οι φορολογούμενοι. Δηλαδή κάτι το οποίο αποτελεί σκάνδαλο, αυτοί το έχουν συμπεριλάβει στους υπολογισμούς τους! Γι' αυτό και κάποιοι, πολύ λίγοι, ακόμη και μέσα σε αυτήν την κρίση, τα καταφέρνουν μια χαρά. Ο ρόλος των οίκων αξιολόγησης ενισχύθηκε από τη δεκαετία του '70 και μετά, όταν το σύστημα πραγματικά απογειώθηκε και συγκεντρώθηκε τεράστιος πλούτος στα χέρια πολύ λίγων. Όλοι γνωρίζουν ότι οι ΗΠΑ είναι μια χώρα ανισοτήτων, αλλά αυτό που ίσως δεν είναι αντιληπτό είναι ότι ένα πολύ μεγάλο μέρος αυτής της ανισότητας προέρχεται από το ένα τοις χιλίοις του πληθυσμού».

Και εμείς οι πολίτες, όμως, δεν αντιδράσαμε καθόλου και τα αποδεχτήκαμε όλα αυτά που καθορίζουν τη ζωή μας.

«Μα δεν τα έχουμε αποδεχτεί! Δεν μας δόθηκε καμία επιλογή και καμία εναλλακτική. Δεν μας ρώτησε κανένας: “Σας αρέσει το ΔΝΤ;”. Εμένα δεν με ρώτησε κανένας, εσάς; Απλώς το σχεδίασαν και μας το επέβαλαν».

Υπάρχει πάντως το παράδοξο σε καιρούς οικονομικής και κοινωνικής ηρεμίας οι άνθρωποι να επιλέγουν τον καπιταλισμό και να θυμούνται όλα τα κακά του σοσιαλισμού. Όταν όμως έρχεται η οικονομική κρίση, τότε βρίζουν τα κακά του καπιταλισμού και μνημονεύουν τα καλά του σοσιαλισμού. Είναι λίγο ανόητο αυτό. Πώς γίνεται να αλλάξει;

«Αυτό είναι και το ένα και μοναδικό μήνυμα που πραγματικά έχω να δώσω. Δεν είναι συνταγή και πρέπει ο καθένας να το καταφέρει μόνος του: Χρησιμοποιήστε την κοινή λογική».

Ειλικρινά, μοιάζει σαν να προσπαθείτε να αλλάξετε τη μοίρα που οι ίδιοι οι άνθρωποι έχουν επιλέξει για τον εαυτό τους. Αυτό δεν είναι κάπως μάταιο; Στο τέλος δεν θα είναι έτσι και αλλιώς χαμένη μάχη;

«Όχι, δεν την έχουν επιλέξει οι άνθρωποι τη μοίρα τους. Εγώ πάντως δεν την έχω επιλέξει. Έχει όμως σχεδιαστεί. Ο Άνταμ Σμιθ (που έγραψε τον “Πλούτο των εθνών”) δεν ήταν ηλίθιος που έγραψε αυτά που έγραψε».

Ας περάσουμε σε κάτι άλλο που αφορά την Ελλάδα. Πώς εξηγείτε την επιθετική συμπεριφορά της Τουρκίας;

«Υπάρχουν πάρα πολλοί ιστορικοί λόγοι για αυτό. Πάντως πιστεύω ότι η Ελλάδα έχει μπει σε ένα παιχνίδι υπερβολικής σπατάλης για όπλα και αυτό έχει προκαλέσει μεγάλα προβλήματα στη χώρα, αφού ο προϋπολογισμός για τους εξοπλισμούς είναι πολύ μεγαλύτερος από όσο θα μπορούσε να αντέξει η οικονομία σας. Σκεφτείτε λίγο πρακτικά. Στην ακραία περίπτωση σοβαρής εμπλοκής μεταξύ Τουρκίας και Ελλάδας, η πιθανότητα να χρησιμοποιηθεί όλος αυτός ο στρατιωτικός εξοπλισμός και να φέρει αποτέλεσμα είναι σχεδόν μηδενική. Διότι απλώς η δύναμη της Τουρκίας είναι πολλαπλάσια ποσοτικά».

Όμως στην ουσία οι ΗΠΑ μάς έχουν υποχρεώσει σε αυτά τα τεράστια έξοδα για εξοπλισμούς.

«Φυσικά. Το λατρεύουν αυτό οι ΗΠΑ. Σχεδόν όλη η οικονομία των ΗΠΑ στηρίζεται στους εξοπλισμούς. Σκεφτείτε ότι επί Μπιλ Κλίντον η

Τουρκία έγινε αναλογικά ο υπ' αριθμόν ένα αγοραστής όπλων στον κόσμο μαζί με την Αίγυπτο και το Ισραήλ. Αυτός είναι και ένας πολύ βασικός λόγος για τον οποίο εξοπλίζουμε το Ισραήλ. Εκτός από το ότι το κάνουμε για να ευχαριστήσουμε το ισραηλινό λόμπι, τους εξοπλίζουμε για να τους χρησιμοποιήσουμε και ως “διαφημιστικό”, ως “teaser” για άλλες χώρες. Τα όπλα που αγοράζει το Ισραήλ δεν είναι καμία σοβαρή ποσότητα, αλλά μετά έρχεται η Σαουδική Αραβία και λέει ότι θέλει εκατονταπλάσια ποσότητα από τα ίδια όπλα. Αλλά, για να είμαστε δίκαιοι, δεν το κάνουν μόνο οι ΗΠΑ. Το κάνουν και η Βρετανία».

Οι μεγάλες δυνάμεις, όμως, γιατί κάνουν εδώ και δεκαετίες τα «στραβά μάτια» στις παρανομίες που έχει διαπράξει η Τουρκία;

«Μερικές φρικαλεότητες της Τουρκίας έχουν γίνει και με την υποστήριξη των Ηνωμένων Πολιτειών, όπως αυτές που διέπραξε τη δεκαετία του '90 στο νοτιοανατολικό της τμήμα εναντίον των Κούρδων, οι οποίοι είναι περίπου το ένα τέταρτο του πληθυσμού της. Μετά η Τουρκία πήρε μέρος και στον πόλεμο εναντίον της τρομοκρατίας».

Την ένταση που υπάρχει τελευταία μεταξύ Τουρκίας και Ισραήλ πώς την εξηγείτε;

«Αυτήν τη φορά η Τουρκία έχει έναν πολύ καλό λόγο, αφού ένα τουρκικό πλοίο δέχθηκε επίθεση σε διεθνή ύδατα και σκοτώθηκαν εννέα Τούρκοι. Αυτό ήταν κανονική πειρατεία. Οι Ισραηλινοί άλλωστε συνηθίζουν να τα κάνουν αυτά από παλιά. Κανένα κράτος δεν θα τη γλίτωνε με αυτά που κάνει το Ισραήλ, αλλά όταν έχεις τις ΗΠΑ από πίσω σου, κάνεις ό,τι θέλεις. Σκοτώθηκαν λοιπόν από τα πυρά των Ισραηλινών εννέα άνθρωποι, από τους οποίους να σημειώσουμε κανέναν δεν ήταν αμερικανός πολίτης, και η Τουρκία απαίτησε από το Ισραήλ να ζητήσει συγγνώμη».

Πιστεύετε δηλαδή ότι πίσω από τις κινήσεις της Τουρκίας κρύβεται και αίσθημα δικαίου;

«Όχι. Ξέρετε εσείς να υπάρχει κάποιο κράτος που να είναι κράτος δικαίου; Τα κράτη δεν είναι οργανι-

σμοί ήθους και ηθικής, είναι οργανισμοί ισχύος».

Πιστεύετε ότι θα υπάρξει κάποια στιγμή στο μέλλον ένα κράτος που θα είναι κράτος δικαίου;

«Όχι, ποτέ. Εφόσον κάτι είναι κράτος δεν μπορεί να είναι δίκαιο. Βέβαια, φυσικά και υπήρξαν, υπάρχουν και θα υπάρχουν άνθρωποι που είναι ηθικοί και οι οποίοι προσπαθούν να επιβάλλουν το ήθος τους σε κάποια κομμάτια του κράτους. Αλλά το να περιμένεις από ένα κράτος ισχύος να συμπεριφέρεται δίκαια είναι μάταιο και ανόητο. Τα κράτη ως οργανισμοί λειτουργούν με τις δικές τους αρχές και τα δικά τους συμφέροντα. Όλη η ιστορία των κρατών είναι κάπως έτσι».

Μοιάζει πάντως στην Ελλάδα οι άνθρωποι να έχουμε υποστεί συλλογική κώφωση: μιλάμε όλοι, ενώ κανένας δεν ακούει κανέναν. Δεν είναι ένα βασικό πρόβλημα αυτό;

«Θα σας πω κάτι από τη δική μου πείρα. Η οικογένειά μου ανήκε στην εργατική τάξη και υπήρχαν πολλοί άνεργοι. Αντικειμενικά τότε η κατάσταση ήταν πολύ χειρότερη απ' ό,τι είναι τώρα. Υποκειμενικά, όμως, τότε ήταν πολύ καλύτερα τα πράγματα ως προς την προοπτική. Τώρα επικρατεί κυρίως μια τεράστια απελπισία σε σχέση με το μέλλον, ενώ τότε κυριαρχούσε η ελπίδα ότι “δεν έχουμε τίποτα, αλλά μπορούμε να κάνουμε πράγματα για ένα καλύτερο αύριο”. Μαζευόμασταν και κουβεντιάζαμε για το πώς θα βελτιώσουμε την κατάσταση για την οικογένειά μας. Αυτό ακριβώς πρέπει να κάνει κάθε μικρή κοινωνική ομάδα και τώρα στην Ελλάδα».

Είναι γνωστό ότι αγαπάτε τη χώρα μας και ότι καλός προφήτης είναι αυτός που αγαπά. Τώρα που κλείνουμε αυτήν τη συζήτηση τι θα προφητεύατε για εμάς;

«Σας εύχομαι, μέσα από την καρδιά μου, να έχετε πολλή και καλή τύχη σε αυτούς τους ιδιαίτερα δύσκολους και επίπονους καιρούς, με όλες αυτές τις ισχυρές δυνάμεις που προσπαθούν να συντρίψουν την ελληνική κοινωνία και τη χώρα σας».

Όλα όσα ζήτησε η Τρόικα και ακόμα παραπάνω

Η επιστολή Βενιζέλου αποκαλύπτει το ΕΓΚΛΗΜΑ κατά της Κοινωνίας

Στις 27 Σεπτεμβρίου 2011 ο Αντιπρόεδρος και Υπουργός Οικονομικών, κ. Ευάγγελος Βενιζέλος, υπογράφοντας όχι με τις ιδιότητες αυτές αλλά ως καθηγητής (γιατί άραγε;) έστειλε προς την κα Κριστίν Λαγκάρντ την επιστολή που παρατίθεται παραπλεύρως στην πρωτότυπη μορφή της.

Λίγες μέρες πριν, η Τρόικα είχε αποχωρήσει επιδεικτικά από τη χώρα μας και ενώ ο κ. Βενιζέλος προσπαθούσε να μας πείσει ότι η αποχώρησή της ήταν προγραμματισμένη, «πριν αλέκτωρ λαλήσει τρεις» έσπευσε να στείλει την έγγραφη δέσμευση που του είχε ζητηθεί προκειμένου η Τρόικα να επιστρέψει στο τραπέ-

ζι των διαπραγματεύσεων για την έγκριση χορήγησης μιας ακόμα δόσης.

Τη μια στιγμή δηλαδή προσπαθούσε να μας πείσει ότι όλα βαίνουν καλώς και την αμέσως επόμενη εκλιπαρούσε για να αρχίσουν οι διαπραγματεύσεις.

Αλήθεια όμως τι λέει αυτή η επιστολή;

Η επιστολή αυτή, περιγράφει τις δεσμεύσεις της Ελλάδας προκειμένου να εκταμιευτεί η 6η δόση. Τονίζεται λοιπόν ότι θα προχωρήσουν όλες οι διαρθρωτικές αλλαγές κι ότι θα ψηφιστούν μέχρι το τέλος του Οκτωβρίου για να τηρηθούν οι δημο-

σιονομικοί στόχοι του 2011 και του 2012 τα εξής μέτρα:

- ✦ Μείωση του αφορολογήτου στα 5.000 ευρώ με εξαίρεση ατόμων άνω των 65 και κάτω των 30 ετών.
- ✦ Μείωση των συντάξεων άνω των 1.200 ευρώ κατά 20% και κατά 40% για τους συνταξιούχους κάτω 55 ετών με σύνταξη άνω των 1.000 ευρώ. Προαναγγέλλει επίσης “μεταρρύθμιση των επικουρικών συντάξεων” και “σημαντική μείωση” του εφάπαξ.
- ✦ Μείωση των μισθών στο Δημόσιο τομέα (στενό και ευρύτερο) κατά μέσο όρο 20% μέσω αλλαγής του μισθολογίου.
- ✦ Τοποθέτηση 30.000 εργαζόμενων του Δημοσίου σε εφεδρεία και δέσμευση για επανακαθορισμό ώστε να επιτευχθούν οι στόχοι.
- ✦ Έσοδα από τη νομιμοποίηση αυθαίρετων.

Υπόσχεται επίσης ότι θα επιταχυνθεί η πώληση μεριδίων του Δημοσίου σε επιχειρήσεις και δεσμεύεται ότι θα κλείσουν τα δημοσιονομικά κενά της επόμενης διετίας 2013-2014.

Ολοκληρώνοντας τις έγγραφες δεσμεύσεις του, ο κ. Βενιζέλος προεξοφλεί και την ψήφο του ελληνικού κοινοβουλίου,

Η επίμαχη επιστολή του κ. Βενιζέλου, όπως εστάλη στο ΔΝΤ

HELLENIC REPUBLIC

DEPUTY PRIME MINISTER
AND MINISTER OF FINANCE

Athens, 27.9.2011

P.N.: 199
To:
Mrs Christine Lagarde
Managing Director of the IMF

Further to the letter of the Prime Minister, I would like to confirm the government's firm choice and strategic decision to strictly implement the Medium-Term Fiscal Strategy and meet its fiscal targets. It is also our firm choice to promote speedily the structural changes and the privatizations program in order to disprove any misconceptions about the country's willingness and ability to deal with the debt crisis. As it will be proved in practice, Greece is not only consistent with its obligations towards its institutional partners but, primarily, consistent with its obligations towards itself.

Therefore, I wish to inform you that over the past few days, following a series of meetings, the government decided, supported also by the PASOK Members of the Parliament, a series of interventions towards meeting the 2011 and 2012 fiscal targets. The following measures have been decided:

- Reduce the PIT tax-free threshold to 5000 euro from its current level of 8000 euro and adjust downwards the current exemptions. In particular, the exemption for individuals above 65, the child allowances, and the specific exemption to individuals below 30 years are reduced accordingly.
- Reduce the segment of pensions exceeding 1200 euro/month by 20% and in the case of pensioners below 55 years by 40% for the pension segment exceeding 1000 euro/month. Moreover, we are frontloading and stepping up the reform of supplementary pensions, and significantly reducing the lump sums paid to civil servants on retirement.
- Reduce public sector salaries (general government and private law entities, though excluding special wage regimes) by an average of 20 percent through changing the public sector wage grid.
- Place 30 thousand general government employees, by the end of the year, in the labour reserve, which will operate as agreed in the MEFP. The measure may be extended by mutual consent to improve its effectiveness. The labour reserve will be organized so as to have a substantial impact on the wage bill and on public expenditure. The total remuneration during the labour reserve and at its expiration will be arranged so as to achieve the above fiscal target.
- A ceiling will be placed on spending revenues from the legalization of unauthorized establishments and the settlement of land-use violations.

All the above will be legislated by the end of October. Concerning privatization, the Government is determined, based on technocratic criteria, to accelerate the sales of stakes in state-owned companies, real estate and land, as well as concessions.

Following these decisions - that require huge sacrifices from the Greek people, but are necessary to rectify omissions of too many years - it is hoped that soon will bear fruit and improve conditions for growth and social prosperity. The government intends to enact these measures ahead of the review in order to satisfy the conditions for the completion of the 5th review and the 6th disbursement. The government also intends to bring other aspects of programme implementation up to date and close any remaining 2013/14 fiscal gaps. These actions constitute a first step towards the implementation of the European Summit decisions of July 21 and are vital for the protection and the future of the euro area, of which Greece is an integral part.

Prof. Evangelos Venizelos

αφού αναφέρει ότι «όλα τα ανωτέρω θα νομοθετηθούν μέχρι το τέλος Οκτωβρίου»!!! και βεβαίως παραδέχεται το μέγεθος των θυσιών, στις οποίες υπόκειται ο ελληνικός λαός, όμως, τια να κάνομε, κάποιος πρέπει να πληρώσει για τα λάθη του παρελθόντος...

Η συνέχεια της επιστολής αυτής (μαζί μ' αυτήν του πρωθυπουργού) ήταν το περίφημο πολυνομοσχέδιο. Δηλαδή, ο Νόμος μέσω του οποίου θα υλοποιούνταν οι υποσχέσεις και δεσμεύσεις προς την τρόικα.

Κι αν αυτή ήταν αναμενόμενο, σίγουρα δεν ήταν αναμενόμενο μέσα σ' αυτό το πολυνομοσχέδιο να υπάρχουν δεσμεύσεις και άρθρα που κανείς δε ζήτησε ποτέ.

Στο πολυνομοσχέδιο αυτό υπήρχε και ένα άρθρο 37, που στην ουσία καταργούσε τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας και διευκόλυε τη σύναψη επιχειρησιακών συμβάσεων.

Με άλλα λόγια, άλλο ένα κεκτημένο των εργαζομένων γίνεται θυσία στο βωμό μιας ακόμα δόσης.

Το περίεργο είναι ότι αυτή τη φορά ο κ. Βενιζέλος εμφανίστηκε «βασιλικότερος του βασιλέως» μιας που ο κ. Ματίας Μορς σε συνέντευξή του στις 13 Οκτωβρίου στην εφημερίδα «Καθημερινή» δήλωσε ότι: «δε ζητήσαμε ποτέ την κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων» και ότι: «η κυβέρνηση θα πρέπει να ξεκινήσει συζητήσεις με τους κοινωνικούς εταίρους για να δουν τι πρέπει να γίνει «προκειμένου να βελτιωθεί η ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων και να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας».

Το συμπέρασμα έπειτα απ' όλα αυτά;

Προκειμένου να το παίξουν «καλά παιδιά» οι κυβερνώντες μας δε διστάζουν να δώσουν τους εργαζόμενους βορά στις αδηφάγες διαθέσεις της τρόικας.

Τα ψεύτικα τα λόγια ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ...

Ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ κ. Ευάγγελος Βενιζέλος, μίλησε πρόσφατα με τα καλύτερα λόγια για τους δημοσίους υπαλλήλους, χαρακτηρίζοντας αδελφικούς τους δεσμούς του κόμματός του με αυτούς. Συγκεκριμένα, κατά τη συνάντησή του με το Προεδρείο της ΑΔΕΔΥ, ανέφερε ότι συγκρινόμενοι με τους εργαζόμενους στους υπόλοιπους κλάδους της δημόσιας διοίκησης, υπάρχουν σχετικά λίγοι δημόσιοι υπάλληλοι που επωμίζονται ένα πολύ μεγάλο έργο.

Και συμπλήρωσε: «Πάντα αγωνιστήκαμε να μην υπάρχει πάνω από τα κεφάλια των δημοσίων υπαλλήλων η απειλή της απόλυσης και της μείωσης συγκεκριμένου αριθμού χωρίς αυτό να προκύπτει μέσα από μια σοβαρή μελέτη και από μια ανάγκη αναδιοργάνωσης των υπηρεσιών» είπε ο κ. Βενιζέλος, σημειώνοντας πως κάθε σοβαρή τέτοια μελέτη οδηγεί απλώς στην ανάγκη εσωτερικών μετακινήσεων και όχι απολύσεων.

Κατά την εισαγωγική του τοποθέτηση, επεσήμανε ότι ο δημοσιοϋπαλληλικός κόσμος έχει στενούς και αδελφικούς δεσμούς με το ΠΑΣΟΚ, οι οποίοι

και παραμένουν, παρόλο που «μπορεί αυτή την περίοδο να ζούμε τη δυσарέσκεια και την απαισιοδοξία και πολλές φορές την αγανάκτησή του», συμπλη-

ρώνοντας πως «είμαστε πάντα ανοικτοί στον διάλογο, για να πούμε αλήθειες για το ποια είναι τα μεγάλα προβλήματα που τέθηκαν όλον αυτό τον καιρό και στα οποία έπρεπε να απαντήσουμε υπό δραματικές συνθήκες».

«Η αλήθεια είναι ότι αν δει κανείς πόσοι είναι οι συνολικά απασχολούμενοι στις ένοπλες δυνάμεις, στα σώματα ασφαλείας και στην εκπαίδευση, στους υπόλοιπους κλάδους της δημόσιας διοίκησης υπάρχουν σχετικά λίγοι δημόσιοι υπάλληλοι, που επωμίζονται ένα πολύ μεγάλο έργο» πρόσθεσε ο κ. Βενιζέλος.

Η Τρόικα επέμενε για την εργασιακή εφεδρεία

Υποστήριξε, ακόμη, ότι η εργασιακή εφεδρεία και η πρόβλεψη της δανειακής σύμβασης για συγκεκριμένο αριθμό μείωσης του προσωπικού, ήταν σημεία στα οποία επέμενε η τρόικα στη διαπραγμάτευση και τα οποία «εμείς δεν είχαμε αποδεχτεί, αλλά έπρεπε κάποια στιγμή να σταθμίσουμε τα δεδομένα» (πότε;).

Ανέφερε ότι γνωρίζει πως όλοι οι δημόσιοι υπάλληλοι είναι υπέρ της αξιοκρατίας και της αξιολόγησης, «δεν θέλουν όμως να απειλείται η δουλειά τους, η μονιμότητά τους, οι συνταγματικές εγγυήσεις». Όλοι θέλουν να αναδιοργανωθεί η δημόσια διοίκηση και να εκσυγχρονιστούν οι διαδικασίες του κράτους, να υπάρχουν σύγχρονος κώδικας διοικητικής διαδικασίας και διοικητικής οικονομίας και ένα πειθαρχικό δίκαιο που «να χωρίζει την ήρα από το στάρι» προσέθεσε.

Λίγο καιρό πριν όμως, στελέχη του κόμματός του και κορυφαίοι Υπουργοί της τότε κυβέρνησης, υποστήριζαν με σθένος, μια εντελώς διαφορετική άποψη...

Ο Υπουργός Υγείας κ. Ανδρέας Λοβέρδος, από το βήμα της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων της Βουλής, (αλλά όχι μόνο από αυτό), εξαπέλυσε δριμεία και κατά πρόσωπο επίθεση κατά των δημοσίων υπαλλήλων, υποδεικνύοντάς τους ως υπεύθυνους δια πάσαν νόσον...

«Το ένα εκατομμύριο δημοσίων υπαλλήλων που ταλαιπωρούν δέκα εκατομμύρια πολίτες με τη βεβαιότητα ότι ο δημόσιος τομέας είναι ισόβιος, μας έφτασε εδώ που μας έφτασε», ανέφερε χαρακτηριστικά.

Μάλιστα, δεν δίστασε να «αποδομήσει» το σημερινό συνταγματικό πλαίσιο, καθώς υποστήριξε ότι «το ισχύον Σύνταγμα αποτελεί την πρώτη “γραμμή Μαζινό” υπέρ της γραφειοκρατίας». «Όποιος πιστεύει ότι μπορεί να ασκήσει πολιτικές χωρίς να νικήσει το Ελληνικό Δημόσιο, αυταπατάται», πρόσθεσε ο κ. Λοβέρδος, προκαλώντας έντονα ερωτηματικά μεταξύ των βουλευτών για τους λόγους που τον ώθησαν «να ρίξει λάδι στη φωτιά», μία ημέρα μετά την ανακοίνωση των οδυνηρών διαρθρωτικών μέτρων της κυβέρνησης στον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

(Ας μην ξεχνάμε ότι, η σύζυγός του, πρώην αεροσυνοδός της Ολυμπιακής, είναι πλέον δημόσιος υπάλληλος στο Υπουργείο Εσωτερικών, μετά το κλείσιμο της Ο.Α.).

Ο Αντιπρόεδρος της τότε Κυβέρνησης κ. Θεόδωρος Πάγκαλος, ήταν πολύ πιο ευρηματικός. Μιλώντας με κάθε ευκαιρία και σε πλήθος ΜΜΕ, σε εθνικό και διεθνές επίπεδο εξέπλησε τους πάντες με το μένος του κατά του δημοσίου και των εργαζομένων σε αυτό.

«Άχρηστο» χαρακτήρισε το μεγαλύτερο τμήμα των δημοσίων υπαλλήλων, έκανε λόγο για φαυλοκρατία διορισμών, μίλησε με μελανά χρώματα για τη σκοπιμότητα της μονιμότητας και περιέγραψε την ανάγκη να «αδυνατίσει το κράτος από άχρηστους φορείς».

Λίγες ημέρες μετά το «μαζί τα φάγαμε, με διορισμούς», φράση που τείνει να γίνει εμβληματική του έτους, ο κ. Πάγκαλος κλήθηκε να δώσει περαιτέρω διευκρινίσεις, αλλά δεν αρκέστηκε σε αυτές: «Επί χρόνια διορίζαμε για πελατειακούς λόγους(...) Οι δημόσιοι υπάλληλοι θα έπρεπε να είναι λιγότεροι από 200.000 και είναι 1 εκατομμύριο. Δύο

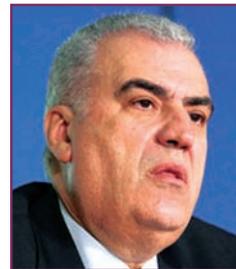

στους τρεις είναι άχρηστοι» είπε ο κ. Πάγκαλος προσθέτοντας ότι η φράση «μαζί τα φάγαμε» σημαίνει ότι έχει έρθει η ώρα για να υπάρξουν «αντικειμενικές διαδικασίες πρόσληψης και εξέλιξης σε όλο το Δημόσιο».

Ο κ. Πάγκαλος, επίσης, περιέγραψε με μελανά χρώματα τη σκοπιμότητα της μονιμότητας: «Καθιερώθηκε για να εξυπηρετεί αυτούς που θέλουν να στρέφουν το κράτος εις βάρος των πολιτών», είπε και πρότεινε αποκλεισμό κομματικών ή πολιτευόμενων στελεχών από κρίσιμους τομείς του δημοσίου.

Και κορυφώνοντας τον αντιδημοσιούπαλληλο του λόγο, δε δίστασε να μιλήσει για κοπρίτες. Σε συνέντευξή του στην εφημερίδα «Το Βήμα» ανέφερε χαρακτηριστικά: «Όταν στο Δημόσιο βάζεις τον κοπρίτη επειδή σε ψηφίζει η οικογένεια του και παίρνεις πολλούς σταυρούς, ε, τότε ο κοπρίτης θα μείνει κοπρίτης σε όλη του τη ζωή, δεν πρόκειται να βελτιωθεί. Ξέρει ότι δεν πρόκειται ποτέ να απολυθεί».

Από την πλευρά του ο πρώην Υπουργός κ. Δημήτρης Ρέππας, έθεσε σκοπό του μοναδικό τη μείωση του αριθμού των δημοσίων υπαλλήλων. Μιλώντας στα ΜΜΕ για τη μείωση του κράτους, ανέφερε ότι έχει προχωρήσει η αξιολόγηση των δομών, ενώ στη συνέχεια θα ακολουθήσει η αξιολόγηση του προσωπικού, κάτι που δεν έχει γίνει ποτέ, επισήμανε. Επανάλαβε ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι σήμερα ανέρχονται περίπου στις 720.000, συμπεριλαμβανομένων των συμβασιούχων (ανάμεσά τους 165.000 ένστολοι και 190.000 εκπαιδευτικοί). Για τους 15.000 υπαλλήλους που πρέπει να αποχωρήσουν εντός του 2012, τόνισε ότι «αυτό θα γίνει ως απόρροια μίας διαδικασίας η οποία τεκμηριώνει αυτή την ανάγκη».

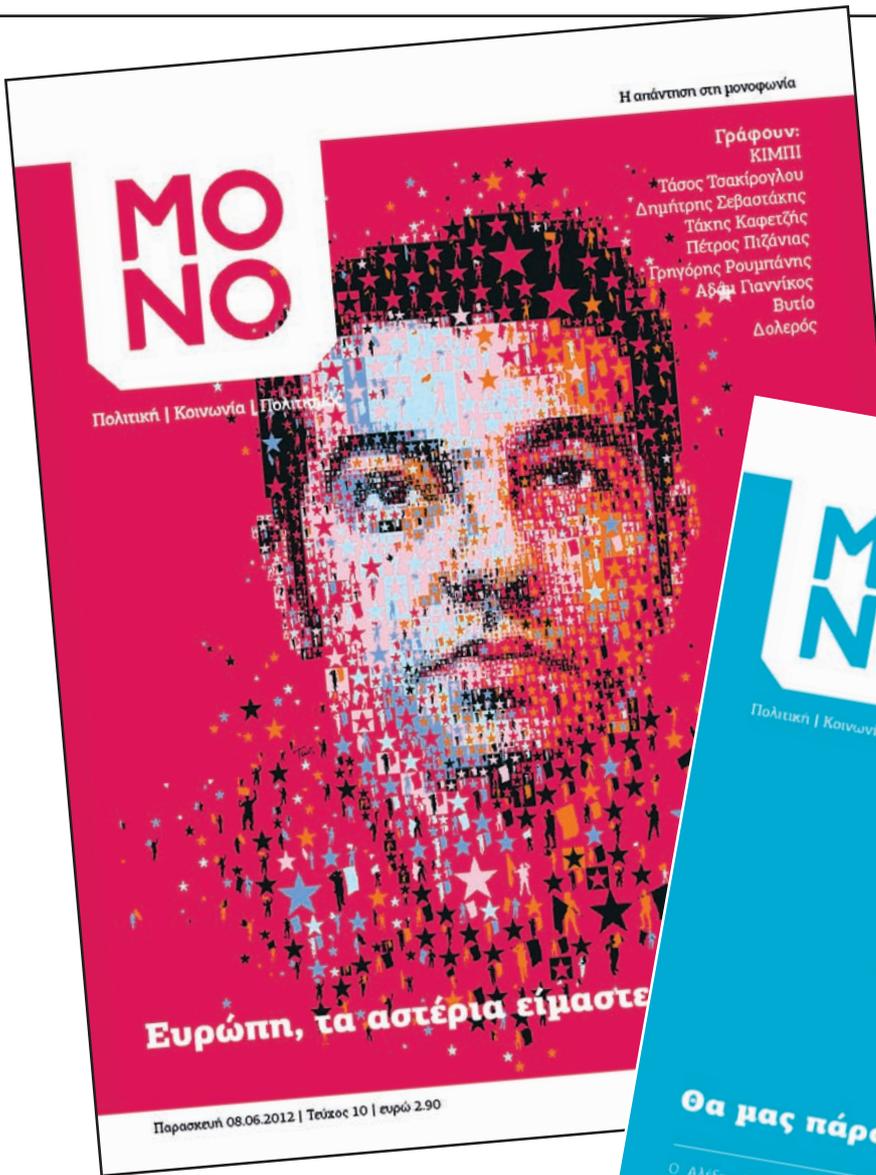

Λίγο αργότερα βέβαια, ο εμπνευστής του πειράματος της εφεδρείας και του προσυνταξιοδοτικού καθεστώτος, δήλωσε ότι αυτό απέτυχε. Παρ' όλα αυτά επιμένει και σήμερα μιλάμε ξανά όχι μόνο γι' αυτό αλλά και για κάτι ακόμα χειρότερο.

Άμεσες απολύσεις.

Είπε: «Δεν ήταν δημοσιονομικός ο λόγος που καθόρισε τις προτεραιότητες της εφεδρείας, αλλά καθαρά συμβολικός και πολιτικός λόγος, για την ανατροπή της εργασιακής ακαμψίας στο Ελληνικό Δημόσιο. Το μήνυμα δόθηκε, ότι δηλαδή το Δημόσιο δεν είναι ταμπού...».

Το μήνυμα λοιπόν δόθηκε και το επόμενο βήμα είναι απολύσεις μέσω δήθεν αξιολογήσεων και μάλιστα 150.000 λιγότεροι δημόσιοι υπάλληλοι ως το 2015.

Είδη συνδρομής

1. Απλή τρίμηνη συνδρομή (6 τεύχη)

+ δώρο 1 βιβλίο από τις εκδόσεις Χαραμάδα

Κόστος: 17 ευρώ

2. Τρίμηνη συνδρομή υποστηρικτή (6 τεύχη)

+ δώρο 1 βιβλίο από τις εκδόσεις Χαραμάδα

+ 1 συνδρομή δώρο για ένα φίλο του υποστηρικτή

Κόστος: 50 ευρώ

3. Τρίμηνη συνδρομή επιχειρήσης (6 τεύχη)

+ δώρο 1 βιβλίο από τις εκδόσεις Χαραμάδα

+ 1 συνδρομή δώρο

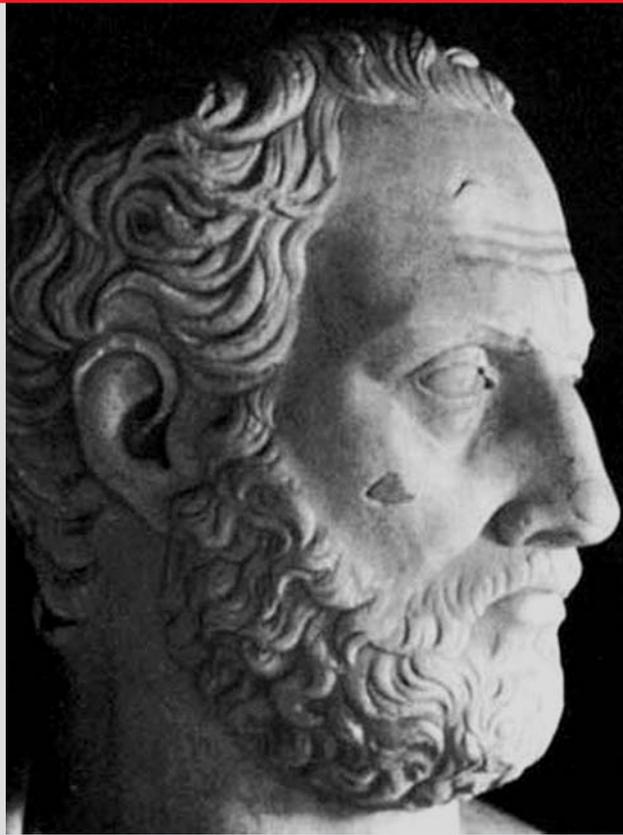
+ αναφορά σε μονόστηλο με επιχειρήσεις – συνδρομητές

Κόστος: 100 ευρώ

Τρόποι πληρωμής:

Αριθμός Λογαριασμού Κατάθεσης: Εθνική Τράπεζα 225/40401126 (IBAN GR970110225000022540401126)

ή επισκεφθείτε το σάιτ μας σε αυτό το link monopress.gr για να πραγματοποιήσετε την πληρωμή σας μέσω Paypal με την πιστωτική ή χρεωστική σας κάρτα online.

«Προδότης δεν είναι μόνον αυτός που φανερώνει τα μυστικά της πατρίδος στους εχθρούς, αλλά είναι και εκείνος που ενώ κατέχει δημόσιο αξίωμα, εν γνώση του δεν προβαίνει στις απαραίτητες ενέργειες για να βελτιώσει το βιοτικό επίπεδο των ανθρώπων πάνω στους οποίους άρχει...»

Θουκυδίδης (460-398 π.Χ.)

ΕΚΛΟΓΕΣ 17 ΙΟΥΝΗ 2012
ΨΗΦΙΖΩ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ